

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 29 września 2026 r.

DOOŚ-WDŚI.420.6.2026.KN.23

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołań [REDAKTED] i [REDAKTED] z 19 stycznia 2026 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.26.2024.ES/MR.40, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Zapewnienie dostępu kolejowego do elektrowni jądrowej Lubiatowo – Kopalino – odcinek Wejherowo – elektrownia jądrowa”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), dalej k.p.a., w związku z art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670, ze zm.), dalej u.o.o.ś.,

I. Uchyla sentencję decyzji w części:

„po rozpatrzeniu wniosku PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., reprezentowanej przez pełnomocnika Pana [REDAKTED] Nr IRRK2/10/5.2233.118.2024.IRE-02966-I z dnia 30.04.2024 r., o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Zapewnienie dostępu kolejowego do elektrowni jądrowej Lubiatowo – Kopalino – odcinek Wejherowo – elektrownia jądrowa”, wraz z uzupełnieniami i wyjaśnieniami, pismem znak IRRK2/10/5.2233.159.2025.IRE-02966-I z dnia 21.11.2025 r. rozszerzonym o wnioskodawcę: Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Gdańsku reprezentowaną przez pełnomocnika Pana Waldemara Chejmanowskiego,”

i w tym zakresie orzeka:

„po rozpatrzeniu wniosku PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z 30 kwietnia 2024 r., rozszerzonego pismem z 21 listopada 2025 r. o wnioskodawcę: Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: »Zapewnienie dostępu kolejowego do elektrowni jądrowej Lubiatowo – Kopalino – odcinek Wejherowo – elektrownia jądrowa«”.

II. Uchyla punkt I.2 decyzji w całości i w tym zakresie orzeka:

„Istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. Sposób postępowania z warstwą gleby i masami ziemi:

- a) zdjęcie wierzchniej warstwy gleby (humusu, darniny) wraz z roślinnością zieloną należy przeprowadzić poza okresem od 1 marca do 31 sierpnia, zgodnie z wytycznymi specjalistów z nadzoru przyrodniczego;
 - b) przed przystąpieniem do zdejmowania wierzchniej warstwy ziemi, w tym humusu, darniny, w czasie sezonu wegetacyjnego roślin należy wykonać inwentaryzację pod kątem występowania inwazyjnych gatunków obcych. Należy oznaczyć w terenie granice obszarów, w obrębie których występują inwazyjne gatunki obce roślin. Z obszarów, w obrębie których stwierdzono inwazyjne gatunki obce roślin, a także w zasięgu systemów korzeniowych tych gatunków należy zdjąć grunt (w tym humus, darninę) i umieścić w wydzielonych, szczelnych i oznakowanych miejscach. Nie należy mieszać go z glebą zebraną z miejsc, w obrębie których nie stwierdzono występowania tych gatunków obcych. Całą zdjętą warstwę gruntu z miejsc, w obrębie których rosły inwazyjne gatunki obce roślin, należy przekazać do przetworzenia, w szczególności przez termiczne przekształcanie, biofermentację metanową lub unieszkodliwienie jej w instalacjach do przetwarzania odpadów;
 - c) humus i darninę, zdjęte spoza obszarów występowania inwazyjnych gatunków obcych roślin, należy magazynować na gruntach przepuszczalnych, zlokalizowanych poza zagłębieniami terenu, w przyzmach o wysokości nie większej niż 2 m. Szerokość przyzmy na koronie nie powinna przekraczać 2 m, natomiast szerokość u podstawy nasypu nie powinna być większa niż 4 m. Powierzchnię przyzm przez okres składowania należy chronić przed zachwaszczeniem i nasłonecznieniem przez przykrycie matami słomianymi, geowłókną lub obsianie mieszkami traw ochronnych z domieszką roślin motylkowatych pastewnych (np. koniczyna czerwona, lucerna siewna) o udziale masowym nasion motylkowatych minimum 1%. Humus i darninę wykorzystać do tworzenia wierzchniej warstwy biologicznej powierzchni ziemi (np. skarp nasypów, rowów, wykopów, przejść dla zwierząt, a w szczególności przy sadzeniu drzew i krzewów, zakładaniu trawników);
 - d) zmagazynowane przyzmy humusu i darniny, o których mowa w lit. c, masy ziemi, o których mowa w pkt 3.j, oraz wykopy budowlane należy ukształtować w taki sposób, aby ich skarpy miały nachylenie nie większe niż 30°. W przypadku braku możliwości ukształtowania takiego nachylenia skarp, należy zabezpieczyć je siatką o oczkach nie większych niż 2×2 cm. W okresie od 1 marca do 31 sierpnia pobieranie gruntu lub gleby z nasypu należy poprzedzić kontrolą specjalisty ornitologa z nadzoru przyrodniczego, który przeprowadzi oględziny pod kątem obecności nor lub kolonii lęgowych ptaków. W przypadku stwierdzenia ich obecności, należy wstrzymać prace do czasu wyprowadzenia młodych.
2. Zaplecza budowy należy lokalizować w pierwszej kolejności na obszarze kolejowym lub na innych obszarach przekształconych antropogenicznie. Z możliwości lokalizacji zapleczy budowy należy wykluczyć obszary:
- a) występowania zwierciadła wód gruntowych na głębokości mniejszej niż 1 m p.p.t.;
 - b) położone w dolinach rzek w granicach obszarów zagrożonych powodzią lub podtopieniami (tj. w km 1+100-2+700, 9+600-9+750);

- c) położone w odległości mniejszej niż 50 m od brzegów koryt cieków i zbiorników wodnych;
 - d) lasów;
 - e) powierzchniowych form ochrony przyrody;
 - f) siedlisk przyrodniczych:
 - 6510 (w km 9+000-9+100; 14+460-14+600);
 - 9160 (w km 9+100, 14+800, 21+600-21+900; 29+200-29+400, 38+050-38+450);
 - 91E0 (w km 9+600, 14+500-14+800, 15+550-15+800, 17+100-17+300, 30+250-30+850, 40+600-41+100, 46+100-46+250);
 - 9130 (w km 17+850-18+450, 29+100-29+400, 40+600, 40+800-41+100);
 - 2180 (w km 47+600-48+200, 48+700-50+373);
 - g) miejsc rozrodu chronionego gatunku motyla czerwończyk nieparek *Lycaena dispar* – podmokłe łąki na terenie Wejherowa (km 1+000, km 2+650 LK 230), na wysokości miejscowości Rybska Karczma (km 11+350 LK 230) oraz nad Kanałem Biebrowskim na wysokości miejscowości Kopalino (km 47+300 LK230);
 - h) położone w odległości mniejszej niż 100 m od zabudowy mieszkaniowej i obiektów wpisanych do rejestru zabytków.
3. Warunki dotyczące funkcjonowania placów budowy oraz zapleczy budowy:
- a) dojazd do placów budowy oraz zapleczy budowy należy prowadzić w oparciu o istniejącą sieć dróg. W razie konieczności dodatkowe drogi dojazdowe należy wytyczyć w miejscach niekolidujących z ciekami i zbiornikami wodnymi oraz siedliskami płazów i siedliskami przyrodniczymi będącymi przedmiotem zainteresowania Unii Europejskiej. W przypadku konieczności przekroczenia drogą dojazdową cieku, należy zapewnić swobodny przepływ wód w cieku;
 - b) place budowy i zaplecza budowy należy wyposażać w techniczne i chemiczne środki do ograniczania rozprzestrzeniania się, usuwania lub neutralizacji zanieczyszczeń ropopochodnych. W przypadku wycieku substancji ropopochodnych należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;
 - c) w obrębie zapleczy budowy należy zlokalizować place parkingowo-serwisowe, myjnie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych, miejsca magazynowania materiałów budowlanych oraz miejsca magazynowania odpadów;
 - d) tankowanie, serwisowanie oraz parkowanie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych należy prowadzić na terenie placów parkingowo-serwisowych;
 - e) dopuszcza się tankowanie i serwisowanie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych poza placami parkingowo-serwisowymi, pod warunkiem zabezpieczenia gleby w miejscu ich posadowienia za pomocą materiałów technicznych umożliwiających ujęcie ewentualnych wycieków substancji ropopochodnych;
 - f) materiały pędne oraz oleje i smary wykorzystywane na etapie realizacji przedsięwzięcia należy magazynować na terenie placów parkingowo-serwisowych. Powyższe substancje należy magazynować w zamykanych i szczelnych pojemnikach, odpornych na działanie przechowywanych w nich substancji,

- w miejscach osłoniętych przed działaniem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych;
- g) mycie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych należy prowadzić na terenie myjni;
 - h) place parkingowo-serwisowe oraz myjnie należy zlokalizować na utwardzonym i uszczelnionym podłożu. Ponadto należy wyposażyć je w urządzenia do podczyszczania ścieków z zawieszin oraz substancji ropopochodnych;
 - i) materiały budowlane oraz substancje i preparaty stosowane na etapie realizacji przedsięwzięcia, z kart charakterystyki których wynika, że mogą stanowić zagrożenie dla wód lub dla gleby, należy magazynować na terenie zaplecza budowy na utwardzonym i uszczelnionym podłożu, w miejscach osłoniętych przed działaniem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych. Miejsca te należy wyposażyć w urządzenia lub środki umożliwiające ich zebranie lub neutralizację w sytuacji przypadkowego wydostania się z opakowań. Rodzaje i ilość urządzeń lub środków dostosować do rodzaju i ilości magazynowanych materiałów, substancji i preparatów. Powyższe materiały, substancje i preparaty magazynować i przemieszczać w opakowaniach producenta. W przypadku ich wydostania się z opakowań, należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;
 - j) dopuszcza się magazynowanie niezanieczyszczonej gleby i ziemi przewidzianych do wykorzystania do realizacji przedsięwzięcia oraz humusu poza zapleczem budowy, z wyjątkiem odcinków wykluczonych, o których mowa w pkt 2;
 - k) podłoże, o którym mowa w lit. h-i, należy wykonać przy użyciu wodoodpornych i mrozoodpornych płyt betonowych o klasie wytrzymałości minimum C35/45, uszczelnionych za pomocą elastycznych spoin odpornych na działanie czynników atmosferycznych (temperatury, promieni UV, deszczu i powietrza) oraz substancji ropopochodnych lub przy użyciu geomembran;
 - l) należy stosować oświetlenie spełniające wytyczne określone w pkt III.4.
4. Należy ograniczać emisję zanieczyszczeń pyłowo-gazowych do powietrza na etapie budowy poprzez:
- a) wyłączanie silników pojazdów i maszyn budowlanych w czasie postoju;
 - b) stosowanie do podbudowy gotowych mieszanek bitumicznych wytwarzanych w wytwórniach;
 - c) mycie kół pojazdów opuszczających teren budowy;
 - d) drogi dojazdowe, plac budowy i zaplecza budowy oraz zmagazynowane pryzmy gruntu utrzymywać w stanie ograniczającym pylenie; w przypadku dróg dojazdowych, placu budowy i zaplecza budowy – przez ich czyszczenie lub zraszanie w warunkach suchej i wietrznej pogody, w przypadku pryzm gruntu – przez ich hydroobsiew, zraszanie lub przykrywanie w warunkach suchej i wietrznej pogody.
5. Obiekty budowlane, zlokalizowane w sąsiedztwie miejsc prowadzenia prac budowlanych, należy chronić przed skutkami nadmiernych wibracji:

- a) przed przystąpieniem do prac budowlanych, w trakcie których będą wykorzystywane maszyny i urządzenia mogące być źródłem drgań technologicznych (w tym: walce statyczne i wibracyjne, ubijaki mechaniczne, płyty wibracyjne), należy dokonać oceny stanu technicznego budynków zlokalizowanych w odległości do 20 m od źródła drgań oraz oceny ich podatności na drgania. W przypadku miejsc, gdzie prace będą prowadzone z wykorzystaniem walców wibracyjnych, ocen tych należy dokonać w odległości do 60 m od źródła drgań;
 - b) parametry pracy maszyn i urządzeń będących źródłem drgań dostosować do stanu technicznego budynków znajdujących się w zasięgu oddziaływania tych drgań;
 - c) podczas prowadzenia prac, o których mowa w lit. a, należy monitorować stan techniczny budynków, z których oceny wynika, że emitowane drgania mogą być szkodliwe dla ich konstrukcji, a także poziom drgań i ich wpływ na konstrukcję tych budynków;
 - d) jeżeli przeprowadzona ocena i monitoring, o których mowa w lit. a i lit. c, wykażą możliwość wystąpienia szkodliwego wpływu drgań na konstrukcję budynków, prace budowlane, o których mowa w lit. a, należy prowadzić z zastosowaniem technologii bezwibracyjnych (np. stosowanie walców statycznych) lub z wykorzystaniem maszyn i urządzeń o niskiej emisji drgań (np. do zagęszczania gruntu podczas zasypywania wykopów stosować maszyny i urządzenia nieprzekraczające masy 300 kg);
 - e) ocena i monitoring, o których mowa w lit. a i lit. c, powinny być przeprowadzone przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane;
 - f) ocena i monitoring, o których mowa w lit. a i lit. c, powinny być przeprowadzone zgodnie z odpowiednimi normami znajdującymi się w zbiorze Polskich Norm.
6. Należy ograniczyć emisję hałasu na etapie budowy przedsięwzięcia:
- a) zabrania się prowadzenia prac budowlanych na terenach występujących w odległości do 100 m od obszarów chronionych akustycznie w porze nocnej, tj. w godzinach 22:00 – 6:00 (poniedziałek – sobota), oraz w dniach ustawowo wolnych od pracy;
 - b) dopuszcza się prowadzenie prac, o których mowa w lit. a, również w porze nocnej oraz w dniach ustawowo wolnych od pracy, jeżeli ich technologia wymaga zachowania ciągłości robót (układanie nawierzchni betonowej, asfaltowej, wykonywanie ustroju nośnego obiektów mostowych, odwadnianie wykopów budowlanych, usuwanie kolizji z sieciami przesyłowymi), pod następującymi warunkami:
 - po uprzednim zawiadomieniu, z 1-tygodniowym wyprzedzeniem, mieszkańców terenów narażonych na hałas, a także władz właściwego miejscowo samorządu gminnego o miejscu i czasie trwania prac;
 - przy zastosowaniu na całej długości frontu robót przenośnych ekranów akustycznych, osłon lub obudów o izolacyjności akustycznej wynoszącej minimum 15 dB, o wysokości większej o co najmniej 1 m w stosunku do źródła hałasu i nie niższej niż 2 m, a w przypadku stacjonarnych źródeł hałasu: dodatkowo z zastosowaniem mat wibroakustycznych;
 - c) szlifowanie szyn należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej.

7. Gospodarkę odpadami należy prowadzić w następujący sposób:
- a) odpady powstające na etapie realizacji przedsięwzięcia należy magazynować na terenie specjalnie przygotowanych placów zlokalizowanych w obrębie zaplecza budowy;
 - b) dopuszcza się magazynowanie odpadów:
 - powstałych z wycinki drzew i krzewów (kod: 02 01 07);
 - gleby i ziemi, w tym kamieni, niezawierających substancji niebezpiecznych (kod: 17 05 04)w stosach lub pryzmach w wyznaczonym miejscu poza zapleczem budowy, z wyjątkiem miejsc, o których mowa w pkt 2;
 - c) place przeznaczone do magazynowania odpadów niebezpiecznych należy zlokalizować na utwardzonym i uszczelnionym podłożu;
 - d) podłoże, o którym mowa w lit. c, należy wykonać przy użyciu wodoodpornych i mrozoodpornych płyt betonowych o klasie wytrzymałości minimum C35/45 uszczelnionych za pomocą elastycznych spoin odpornych na działanie czynników atmosferycznych (temperatury, promieni UV, deszczu i powietrza) oraz substancji chemicznych lub przy użyciu geomembran;
 - e) place i miejsca przeznaczone do magazynowania odpadów niebezpiecznych należy wyposażać w urządzenia lub środki umożliwiające zebranie lub neutralizację odpadów, w sytuacji ich przypadkowego wydostania się z pojemników. Rodzaje i ilość tych urządzeń lub środków należy dostosować do rodzaju i ilości magazynowanych odpadów. W przypadku wydostania się odpadów z pojemników należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;
 - f) ciekłe odpady niebezpieczne należy magazynować w miejscach wyposażonych w wannę zabezpieczającą do wychwytywania wycieków. Przy magazynowaniu cieczy należy stosować zasadę, że ogólna objętość zmagazynowanych cieczy nie może przekroczyć ilości stanowiącej 10-krotność pojemności wanny zabezpieczającej, która jednocześnie musi być większa niż pojemność największego zmagazynowanego pojemnika.
8. W toku realizacji przedsięwzięcia zapewnić nadzór przyrodniczy:
- a) nadzór ma składać się z wykwalifikowanych specjalistów, posiadających doświadczenie praktyczne, zdobyte w trakcie pracy w terenie. Nadzór ma obejmować specjalistów posiadających wiedzę w szczególności z: herpetologii, ichtiologii, ornitologii, chiropterologii, botaniki i dendrologii. Skład nadzoru należy każdorazowo dostosowywać do aktualnie prowadzonych prac;
 - b) nadzór ma za zadanie kontrolę wpływu prowadzonych prac przygotowawczych i budowlanych na gatunki flory i fauny oraz siedliska przyrodnicze występujące w obszarze inwestycji i na terenach sąsiednich. Poszczególni specjaliści z nadzoru przyrodniczego będą przedstawiać, w ramach swoich kompetencji, wskazania co do sposobu prowadzenia prac przygotowawczych, robót budowlanych oraz eksploatacji przedsięwzięcia. Zakres i częstotliwość kontroli prowadzonych przez nadzór

przyrodniczy należy dostosować do biologii danego gatunku oraz do warunków pogodowych;

- c) nadzór nad prowadzeniem prac w sąsiedztwie gniazd myszołowa i kruka (km 18+200-18+500, strona lewa);
 - d) kontrola wszystkich obiektów budowlanych (w tym mostowych) przeznaczonych do przebudowy lub rozbiórki pod kątem zasiedlenia ich przez ptaki i nietoperze. Kontrolę obowiązani są przeprowadzić specjaliści z nadzoru przyrodniczego – ornitolog i chiropterolog maksymalnie na 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku stwierdzenia lęgów ptaków lub bytowania nietoperzy, należy wstrzymać prace na obiektach oraz podjąć działania określone przez odpowiednio specjalistę ornitologa lub chiropterologa;
 - e) coroczne raporty z rezultatów nadzoru przyrodniczego należy przekazywać do GDOŚ i RDOŚ w Gdańsku do końca marca następnego roku. W raportach należy zawrzeć m.in.: wyniki przeprowadzonych kontroli, stwierdzone zagrożenia, wnioski co do skuteczności działań minimalizujących określonych w decyzji, informacje o podjętych dodatkowych działaniach minimalizujących.
9. Przed rozpoczęciem prac budowlanych, przy udziale specjalisty botanika z nadzoru przyrodniczego, należy od strony linii kolejowej wygrodzić płyty siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem zainteresowania Unii Europejskiej. Wygrodzenie ma być oznaczone taśmą ostrzegawczą w jaskrawym kolorze, o szerokości minimum 7 cm, rozpiętą na wysokości 1,0-1,5 m oraz tablicą informacyjną o zakazie wstępu. Wygrodzeniu podlegają siedliska na odcinkach wymienionych w pkt 2.e.
10. Pod nadzorem specjalisty botanika z nadzoru przyrodniczego wykonać metaplantację (przeniesienie w środowisku) wrzośca bagiennego zinwentaryzowanego w km około 48+150, zgodnie z poniższymi wytycznymi:
- a) przesadzanie przeprowadzić w okresie wrzesień-październik lub marzec-kwiecień;
 - b) pobrane rośliny zabezpieczyć przed przesuszeniem i mechanicznym uszkodzeniem. Sposób zabezpieczenia ustali specjalista botanik;
 - c) transport pobranych roślin i przesadzenie należy przeprowadzić tego samego dnia, w którym nastąpiło pobranie roślin;
 - d) lokalizacje docelowych miejsc metaplantacji i miejsca formowania poszczególnych płatów ustali specjalista botanik w porozumieniu z przedstawicielem właściwego nadleśnictwa;
 - e) prowadzić cotygodniową kontrolę wilgotności wokół przesadzonych roślin, wykonywaną przez co najmniej 6 tygodni od posadzenia. W przypadku spadku wilgotności poniżej odpowiedniej dla tego gatunku, rośliny należy obficie podlać. Od kontroli można odstąpić, jeżeli w okresie 2 dni przed planowaną kontrolą suma opadów wyniesie przynajmniej 5 mm;
 - f) w okresie suszy rośliny należy regularnie obficie podlewać oraz kontrolować ich stan zdrowotny przez okres trzech lat od przesadzenia; częstotliwość podlewania oraz kontroli określi specjalista botanik.

11. Zasady prowadzenia wycinki roślinności:

- a) wycinkę drzew i krzewów należy ograniczyć do egzemplarzy kolidujących z realizacją inwestycji i prowadzić zgodnie z wytycznymi specjalistów z nadzoru przyrodniczego, poza okresem od 1 marca do 31 sierpnia;
- b) na maksymalnie 3 dni przed wycinką drzew o obwodzie pni powyżej 50 cm, mierzonym na wysokości 130 cm, oraz z odstającą korą lub obecnością dziupli, specjalista chiropterolog z nadzoru przyrodniczego powinien skontrolować je pod kątem obecności kolonii rozrodczych nietoperzy. W przypadku potwierdzenia ich obecności w drzewach przeznaczonych do wycinki, należy wstrzymać wycinkę tych drzew do czasu opuszczenia przez nietoperze kryjówek rozrodczej.

12. Nieprzeznaczone do wycinki drzewa i krzewy, rosnące w sąsiedztwie placu budowy i zapleczy budowy, należy zabezpieczyć zgodnie z wytycznymi specjalisty dendrologa z nadzoru przyrodniczego w następujący sposób:

- a) należy wyznaczyć strefy ochronne drzew zgodnie z następującymi zasadami:
 - wielkość stref ochronnych należy uzależnić od gabarytów drzew przy jednoczesnym uwzględnieniu kondycji, przewidywanej długości życia oraz zdolności regeneracyjnych gatunków. Przed rozpoczęciem prac przygotowawczych i budowlanych należy wygrodzić je ogrodzeniem ochronnym o wysokości co najmniej 1,2 m;
 - w przypadku drzew rosnących w grupie, strefę ochrony należy wyznaczyć dla każdego drzewa z grupy, a następnie umieścić ogrodzenie ochronne obejmujące wszystkie obszary strefy ochronne drzew. Ustalając kształt stref ochronnych należy wziąć pod uwagę kształt systemu korzeniowego;
 - strefy ochronne drzew muszą pozostać nienaruszone i niezmienniane przez cały okres trwania budowy;
- b) w przypadku braku możliwości ogrodzenia całych stref ochronnych drzew, pozostałą poza ogrodzeniem ochronnym część strefy korzeniowej należy zabezpieczyć poprzez wysypanie warstwy około 10-15 cm drewnianych zrąbków lub przekompostowanej kory lub kruszywa naturalnego. Na warstwie kruszywa organicznego lub naturalnego należy ułożyć metalowe, drewniane lub betonowe płyty. W przypadku konieczności przeprowadzenia maszyn przez główne korzenie drzewa, w odległości do 2 m od pnia drzew dojrzałych i starodrzewu, należy rozłożyć pomiędzy nabiegami korzeniowymi belki drewniane i ułożyć na nich płytę, po której będzie przemieszczał się sprzęt budowlany. Dokładną technologię wykonania zabezpieczenia ustali specjalista dendrolog;
- c) w strefach ochronnych drzew zakazane jest zmienianie poziomu gruntu, magazynowanie odpadów i materiałów budowlanych;
- d) w przypadku konieczności wykonywania wykopów w strefach ochronnych drzew:
 - należy je wykonywać ręcznie, na krótkich odcinkach, ograniczając czas otwarcia wykopów powodujących przesuszanie bryły korzeniowej. Prace należy wykonywać w technologii zmniejszającej ryzyko przerwania korzeni drzew (np. z wykorzystaniem sprężonego powietrza);

- wykop należy zasypać niezwłocznie po zakończeniu prac, na potrzeby których został wykonany, i podlać glebę z korzeniami;
- odsłonięte korzenie należy zraszać wodą oraz przykrywać matami ograniczającymi parowanie, a w okresie zimowym zabezpieczać odsłonięte korzenie przed przemarzaniem za pomocą np. mat jutowych, koców;
- przycięcie korzeni jest dopuszczalne w przypadkach, gdy kolizja z wykonywaną inwestycją może być rozwiązana przez usunięcie mniej niż 33% korzeni drzewa, przy czym mniej niż 25% po jednej stronie drzewa;
- cięcie korzeni należy wykonywać naostrzonym oraz zdezynfekowanym narzędziem tnącym (tzw. czyste cięcie). Zakazane jest rwanie i miażdżenie korzeni. Cięcie należy wykonywać pod kątem 90° w stosunku do korzenia, nie należy uszkadzać ani usuwać korzeni szkieletowych. W przypadku identyfikacji korzeni zmiażdżonych, poszarpanych lub o obdartym łyku, należy je przyciąć w wykopie aż do miejsca, gdzie nie ma uszkodzeń. W miejscach po odciętych korzeniach nie stosować preparatów grzybobójczych.

13. Należy zapewnić kompensację wycinki drzew i krzewów oraz likwidacji płatów siedlisk przyrodniczych poprzez:

a) realizację nasadzeń zastępczych:

- minimum 293 drzew oraz 2110 krzewów wzdłuż planowanego przedsięwzięcia, przy wykorzystaniu gatunków rodzimych, z następujących rodzajów: głóg, dereń, śliwa, róża, jeżyna, wiciokrzew, trzmielina, szakłak;
- minimum 450 drzew rodzimych gatunków liściastych przy każdym planowanym przystanku kolejowym;
- minimum 80 ha lasów, poprzez wykonanie nasadzeń kompensacyjnych z udziałem rodzimych gatunków drzew, zgodnych ze składem gatunkowym zbiorowiska roślinnego właściwego dla obszaru przeznaczonego do objęcia tymi nasadzeniami;

b) wykonanie nasadzeń w formie zieleni naprowadzającej przy przejściach dla zwierząt, złożonych z rodzimych gatunków drzew i krzewów, w orientacyjnych lokalizacjach:

- w km 0+900-1+200 (strona prawa i lewa);
- w km 17+292 (strona prawa i lewa);
- w km 29+625 (strona prawa i lewa);
- w km 33+347 (strona prawa i lewa);
- w km 35+474 (strona prawa);
- w km 40+600-40+800 (strona prawa i lewa);
- w km 41+100-41+200 (strona prawa i lewa);
- w km 42+300-42+350 (strona prawa);
- w km 44+400-44+500 (strona prawa);
- w km 47+000-47+050 (strona prawa i lewa);
- w km 47+290-47+350 (strona prawa i lewa);

- c) poprawę stanu ochrony siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I do dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. UE L 206, z 22.07.1992, str. 7), dalej dyrektywa siedliskowa, do stanu FV, planowanych do zniszczenia w związku z realizacją inwestycji:
- 6510 niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*) na powierzchni 0,93 ha;
 - 2180 lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich (*Empetro nigri-Pinetum*) na powierzchni 11,33 ha;
 - *91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) na powierzchni 8,43 ha.
 - 9130 żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*) na powierzchni 3,62 ha;
 - 9110 kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*) na powierzchni 2,60 ha.
14. Przed wycinką drzew należy zapewnić montaż skrzynek dla ptaków oraz skrzynek dla nietoperzy, zgodnie z poniższymi wytycznymi:
- a) skrzynki lęgowe dla ptaków należy wykonać i zawiesić według następujących zasad:
- otwierana przednia ścianka ma umożliwiać czyszczenie ich wnętrza;
 - należy je wykonać z trocinobetonu lub desek drewnianych, o grubości 2-4 cm. Nie należy ich impregnować ani stosować sklejek i płyt wiórowych. Zadaszenie budek należy obić papą lub blachą;
 - drewniane skrzynki wieszane na drzewach mają posiadać listwy tylne, o grubości co najmniej 2,5 cm, z nawierconymi otworami pod gwoździe. Drewniane skrzynki lęgowe mocować do drzew za pomocą gwoździ aluminiowych lub stalowych (zabezpieczonych przed korozją). Zakazane jest używanie gwoździ miedzianych;
 - należy zastosować następujące średnice otworów wlotowych w skrzynkach lęgowych dla ptaków: typ A1 – 28 mm, typ A – 33 mm, typ B – 47 mm, typ D – 85 mm. Pozostałe wymiary skrzynek (wysokość tylnej ścianki, wysokość przedniej ścianki, wewnętrzny wymiar dna, wysokość umieszczenia otworu wlotowego od dna skrzynki) zostaną dobrane przez specjalistę ornitologa;
 - skrzynki dla ptaków należy zamontować na młodych drzewach, nieposiadających naturalnych dziupli, na terenach leśnych znajdujących się w okolicach miejsc wycinek. Skrzynki nie mogą być wystawione na bezpośrednie działanie silnego światła słonecznego. Należy je wieszać w kierunku południowo-wschodnim, północno-zachodnim i północnym;
 - należy zastosować: 40 skrzynek typu A1, 40 skrzynek typu A, 38 skrzynek typu B i 2 skrzynki typu D;
- b) w przypadku skrzynek dla nietoperzy:
- należy je umieszczać w miejscach nasłonecznionych, ale osłoniętych od silnego wiatru, w ekspozycjach południowych, południowo-wschodnich lub południowo-

zachodnich. Należy je wieszać w grupach, najlepiej po 5 schronień, wiszących stosunkowo blisko siebie, tj. co ok. 10 – 50 m, w różnych ekspozycjach;

- należy zastosować 100 trocinobetonowych schronów typu Stratmann;
- c) szczegółową lokalizację skrzynek dla ptaków i nietoperzy ustala specjaliści z nadzoru przyrodniczego, odpowiednio ornitolog lub chiropterolog, w porozumieniu z przedstawicielem właściwego nadleśnictwa, uwzględniając ekologię gatunków ptaków i nietoperzy. Lokalizacja ta musi wykluczać miejsca, w których w okresie funkcjonowania skrzynek będą dokonywane rębnie, mogące wpłynąć na skuteczność kompensacji. W przypadku gdy dana skrzynka nie będzie mogła zajmować nadal swojej lokalizacji, należy ją przenieść;
- d) należy zapewnić skuteczność i trwałość kompensacji przez okres co najmniej 20 lat od zamontowania skrzynek, w szczególności poprzez:
 - utrzymywanie skrzynek w stanie technicznym zapewniającym możliwość ich zasiedlenia przez ptaki i nietoperze;
 - czyszczenie i konserwację, w tym wymianę w przypadku zużycia lub zniszczenia zamontowanych skrzynek, corocznie w okresie od 15 października do 28 lutego (w przypadku skrzynek dla nietoperzy po uprzednim potwierdzeniu braku ich zasiedlenia).

15. Warunki dotyczące minimalizacji oddziaływania w związku z likwidacją siedlisk płazów i gadów:

- a) przed rozpoczęciem prac budowlanych, pod nadzorem specjalisty herpetologa z nadzoru przyrodniczego, należy zamontować tymczasowe ogrodzenia herpetologiczne. Ogrodzenia należy zamontować w następujących lokalizacjach:
 - w km 1+150-1+250 (strona prawa);
 - w km 13+850-14+000 (strona prawa);
 - w km 14+050-14+100 (strona prawa);
 - w km 15+500-15+650 (strona prawa);
 - w km 15+700-15+800 (obustronnie);
 - w km 30+000-30+800 (strona lewa);
 - w km 30+850-31+200 (strona prawa);
 - w km 40+000-40+600 (strona lewa);
 - w km 40+700-41+150 (strona prawa);
 - w km 41+200-41+400 (strona lewa);
 - w km 47+000-47+250 (strona prawa);
 - w km 47+100-47+250 (strona lewa);
 - w km 47+300-47+600 (strona lewa);

Szczegółową lokalizację ogrodzeń należy uzgodnić ze specjalistą herpetologiem na placu budowy. Specjalista herpetolog winien dostosować szczegółową lokalizację ogrodzenia dla płazów do lokalnych uwarunkowań terenowych i korytarzy migracyjnych lub wskazać nowe miejsca wymagające zabezpieczenia;

- b) ogrodzenia, o których mowa w lit. a, należy wykonać z materiałów takich, jak np.: agrotkaniny, agrowłókniny, geotkaniny, folie ogrodowe. Nie należy stosować

metalowych siatek. Ogrodzenia winny mieć wysokość minimum 50 cm nad powierzchnię gruntu i być rozpięte na drewnianych palikach oraz wkopane w grunt na głębokość około 20 cm. Góra wyгородzenia winna być zaopatrzona w tzw. „przewieszkę” o długości minimum 10 cm, wygiętą na zewnątrz od placu budowy. Każdorazowo wyгородzenie należy zakończyć w formie C lub U-kształtnej, czyli tzw. zawrotki;

- c) po zewnętrznej stronie ogrodzeń, w odległości co 50 m oraz na obu końcach ogrodzeń, należy zastosować pułapki łowne (wiaderka). Odcinki ogrodzeń, na których konieczne jest zastosowanie wiader, wskaże specjalista herpetolog z nadzoru przyrodniczego. Wiaderka mają mieć wysokość minimum 40 cm, posiadać przepuszczalne dno, a ich górną krawędź należy wkopać równo z powierzchnią gruntu. W pułapkach należy umieścić materiał osłaniający płazy przed słońcem, np. mech, liście. Do każdej pułapki należy włożyć kij, w taki sposób, aby wystawał z pułapki pod dużym kątem i umożliwiał wyjście małym gryzoniom i ryjówkom. Wiaderka powinny przylegać do ogrodzenia. W szczycie sezonowych migracji wiosennych (od 1 marca do 15 maja) i jesiennych (od 15 września do 15 października) zamontowane na terenie inwestycji ogrodzenia z wiaderkami należy kontrolować dwa razy dziennie (w porze porannej i przedwieczornej) i uwalniać znalezione w nich zwierzęta. W pozostałym okresie aktywności płazów, przypadającym na okres od początku lutego do końca października, ogrodzenia z wiaderkami należy kontrolować raz na 2 dni;
- d) prace budowlane w rejonie miejsc migracji płazów: od km 5+900 do km 8+700 oraz w km 16+200 prowadzić poza okresem rozrodu i migracji płazów, tj. poza okresem od 1 marca do 30 czerwca i od 1 września do 15 października; dopuszcza się prowadzenie prac w tym okresie po stwierdzeniu przez specjalistę herpetologa braku migracji i rozrodu płazów;
- e) likwidację zbiorników stanowiących siedliska rozrodcze płazów (w km 14+100, 35+400-35+500, 40+700, 50+200) należy prowadzić pod stałym nadzorem specjalisty herpetologa z nadzoru przyrodniczego, po uprzednim odłowieniu osobników i przeniesieniu w dogodne siedliska zastępcze. Zakres prac powinien obejmować kolejno następujące czynności:
 - obniżenie lustra wody – przerwanie linii brzegowej poprzez rów odwadniający. Miejsce przerwania linii brzegowej należy zabezpieczyć poprzez szczelne rozpięcie siatki o oczkach nie większych niż 5×5 mm. Zatrzymujące się na siatce płazy należy natychmiast wyłowić;
 - penetrację dna i odłowienie zwierząt (osobników dorosłych i młodocianych);
 - zabezpieczenie odłowionych zwierząt w przygotowanych uprzednio pojemnikach w miejscu zacienionym, aby temperatura wody, w której będą przechowywane, nie była wyższa niż 20°C;
 - transport i wypuszczenie zwierząt w optymalne dla nich siedliska, w których wcześniej stwierdzano płazy;
 - zasypianie osuszonej niszy zbiornika jednostronnym frontem roboczym bezpośrednio po odłowieniu zwierząt;

- f) optymalnym terminem na likwidację siedlisk płazów jest wrzesień. Ze względu na uwarunkowania projektowe dopuszczalna jest likwidacja siedlisk w innym terminie, jednak w każdym przypadku pod nadzorem specjalisty herpetologa z nadzoru przyrodniczego. Dokładny termin ustali specjalista herpetolog na podstawie warunków pogodowych i obserwacji terenowych. Wyławianie i przenoszenie zwierząt należy wykonywać przy użyciu rękawiczek ochronnych. W przypadku stwierdzenia, że możliwe jest zachowanie części likwidowanego zbiornika, zachowaną część zbiornika należy oddzielić od drogi lub linii kolejowej za pomocą ścianki szczelnej;
- g) w okresie od 15 lutego do 31 października specjaliści z nadzoru przyrodniczego zobowiązani są do prowadzenia codziennych kontroli wykopów na terenie placu budowy w rejonie miejsc migracji płazów. W szczycie migracji płazów, tj. od 1 marca do 15 maja oraz od 15 września do 15 października, kontrole wykopów prowadzić dwa razy dziennie, w porze porannej oraz przedwieczornej. Znalezione na terenie budowy oraz uwięzione w pułapkach zwierzęta należy przenieść poza teren prowadzonych prac, do stanowisk zastępczych wskazanych przez specjalistę herpetologa, co najmniej 1 km od placu budowy. Przenoszenie prowadzić przy użyciu rękawiczek ochronnych, a używany do tego sprzęt dezynfekować.

16. Zasady prowadzenia prac budowlanych w rejonie cieków:

- a) prace w obrębie koryt cieków prowadzić z zastosowaniem rozwiązań technicznych i organizacyjnych zabezpieczających przed niszczeniem brzegów, zwężeniem koryta oraz ograniczeniem swobodnego przepływu wód (np. prace pod osłoną grodz, wykonanie kanałów obiegowych, kanałów zastępczych). Należy także zastosować rozwiązania techniczne i organizacyjne zabezpieczające przed zasypywaniem cieku, zmętnieniem wód oraz przed przedostaniem się substancji chemicznych, odpadów i makrozawiesin do wód powierzchniowych, np. poprzez stosowanie podwieszonych siatek, wygrodzenie przegrodami przeciwmulowymi lub płótkami z geowłókniny;
- b) prace na ciekach wykonywać z brzegu, bez wjazdu maszyn i pojazdów do koryta cieków;
- c) odprowadzanie wód opadowych, roztopowych i wód pochodzących z odwodnień z terenu budowy należy prowadzić przez poletka sedimentacyjne. W przypadku gdy codzienna kontrola stężenia zawiesiny ogólnej wykaże przekroczenie wartości 100 mg/l w odbiorniku, należy wstrzymać zrzuty do czasu zmniejszenia się koncentracji zawiesiny ogólnej poniżej tej wartości;
- d) prace budowlane ingerujące w koryta cieków należy prowadzić pod nadzorem specjalisty ichtiologa z nadzoru przyrodniczego, poza okresem tarła ryb i inkubacji ikry, który przypada na okres 1 marca – 31 lipca. W przypadku przebudowy cieków prace należy prowadzić według następujących zasad;
 - wykonać nowy odcinek koryta;
 - włączyć nowopowstały odcinek do naturalnego koryta;
 - odciąć stary fragment koryta (w pierwszej kolejności od strony górnego odcinka cieku) przez zastosowanie przegrody, z jednoczesnym zachowaniem ciągłości przepływu wody w nowopowstałym odcinku koryta;

- skontrolować odcięty odcinek koryta pod kątem występowania w nim zwierząt, a w przypadku ich znalezienia, przenieść je do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska (najlepiej do odcinka cieku położonego poniżej fragmentu objętego pracami). Następnie należy stopniowo obniżać poziom lustra wody w odciętym korycie (przy ciągłym odławianiu zwierząt), a w dalszej kolejności sprawdzić dno, celem odłowienia zwierząt zagrzebanych w mule. Przed ostateczną likwidacją odciętego koryta ponownie skontrolować jego dno i odłowić napotkane w nim osobniki;
- zasypanie odciętego koryta prowadzić jednostronnym frontem roboczym; do zasypania wykorzystać ziemię pochodzącą z wykopu nowego odcinka koryta;
- brzegi nowego koryta umocnić za pomocą naturalnych materiałów, np. kamień, faszyna, darnina;
- w przypadku zastosowania tymczasowego obiegu zastępczego, należy przywrócić przepływ wody w starym korycie, powtarzając sposób prowadzenia prac;
- zakazuje się przemieszczania sprzętu budowlanego korytem cieku;
- prace należy prowadzić przy niskich stanach wód.

17. Zasady prowadzenia odwodnienia gruntu na etapie budowy:

- a) należy wykorzystać rozwiązania techniczne służące ograniczeniu zasięgu leja depresji (np. poprzez zastosowanie ścianek szczelnych, igłofiltrów lub drenaży drogowych);
- b) wody pochodzące z odwodnienia terenu budowy należy oczyścić w poletkach sedimentacyjnych przed odprowadzeniem ich do cieków i urządzeń wodnych.

18. Zasady eksploatacji systemu odwodnienia linii kolejowych:

- a) należy zapewnić drożność przepustów, rowów i innych elementów odwodnienia, poprzez ich koszenie i oczyszczanie nie rzadziej niż 1 raz w ciągu roku, nie później niż do 15 maja danego roku;
- b) wody opadowe i roztopowe z terenów kolejowych odprowadzać do urządzeń wodnych, do cieków lub do ziemi. Odwodnienie peronów wyspowych należy prowadzić za pomocą ciągów korytek odwodnieniowych lub kanalizacji deszczowej ze studniami osadnikowymi;
- c) wody opadowe i roztopowe z projektowanych odcinków dróg oraz terenów utwardzonych odprowadzać do kanalizacji deszczowej, rowów drogowych lub urządzeń odwadniających.”.

III. Uchyła punkt I.3 decyzji w całości i w tym zakresie orzeka:

„Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacjach wymaganych do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś.:

1. Należy zaprojektować i wykonać następujące zabezpieczenia przed hałasem:

Lp.	Rodzaj zabezpieczenia	Kilometraż		Strona	Długość [m]	Wysokość [m]	Typ wypełnienia
1	Ekran akustyczny	2+905	2+925	lewa	20	4	pochłaniający
2	Absorber przyszynowy	2+910	2+970	-	60	-	-
3	Ekran akustyczny	2+940	2+960	prawa	20	4	pochłaniający
4	Ekran akustyczny	2+960	2+985	prawa	25	6	pochłaniający
5	Ekran akustyczny	2+985	3+205	prawa	220	4	pochłaniający
6	Ekran akustyczny	3+060	3+200	lewa	140	4	pochłaniający
7	Ekran akustyczny	3+215	3+750	lewa	535	4	pochłaniający
8	Ekran akustyczny	3+230	3+550	prawa	320	4	pochłaniający
9	Ekran akustyczny	4+895	5+225	prawa	330	4	pochłaniający
10	Ekran akustyczny	5+200	5+235	lewa	35	4	pochłaniający
11	Ekran akustyczny	5+810	5+975	prawa	165	4	pochłaniający
12	Ekran akustyczny	6+065	6+495	lewa	430	4	pochłaniający
13	Ekran akustyczny	6+515	6+880	lewa	365	4	pochłaniający
14	Ekran akustyczny	6+895	7+310	lewa	415	4	pochłaniający
14a	Absorber przyszynowy	9+100	9+200	-	100	-	-
15	Ekran akustyczny	9+740	9+925	lewa	185	4	pochłaniający
16	Ekran akustyczny	9+775	9+920	prawa	145	4	pochłaniający
17	Ekran akustyczny	9+975	10+030	prawa	55	4	pochłaniający
18	Ekran akustyczny	16+070	16+120	prawa	50	4	pochłaniający
19	Ekran akustyczny	16+145	16+300	prawa	155	4	pochłaniający
20	Ekran akustyczny	16+150	16+255	lewa	105	4	pochłaniający
21	Ekran akustyczny	36+465	36+555	prawa	90	4	pochłaniający
22	Ekran akustyczny	36+655	36+700	lewa	45	4	odbijający
23	Ekran akustyczny	36+705	36+775	lewa	70	4	odbijający
24	Ekran akustyczny	36+770	36+805	lewa	40	4	pochłaniający
25	Ekran akustyczny	36+805	36+830	lewa	25	6,5	pochłaniający
26	Absorber przyszynowy	36+825	36+870	-	45	-	-
27	Ekran akustyczny	36+860	36+890	prawa	30	4	pochłaniający
28	Ekran akustyczny	36+860	37+160	lewa	295	4	pochłaniający
29	Ekran akustyczny	37+500	37+930	lewa	430	4	pochłaniający

2. Sposób wykonania zabezpieczeń przed hałasem:
 - a) należy zapewnić szczelność pomiędzy modułami ekranów oraz między modułami i słupami (stosować uszczelki dźwiękoizolacyjne). Uszczelnić miejsce styku modułów i podwaliny żelbetowej. Ekranu winny być zaprojektowane bez szczeliny pomiędzy dolną krawędzią ekranu a podłożem;
 - b) ekrany należy wykonać w naturalnych barwach i odcieniach, dostosowanych do lokalnych uwarunkowań (np. na terenach zadrzewionych – zielony; na terenach otwartych – brąz, beż; na terenach zurbanizowanych – jasne kolory wszystkich barw; na mostach, wiaduktach i skarpach – niebieski, błękitny, szary). Dopuszcza się stosowanie pionowych i poziomych przejść tonalnych;
 - c) w przypadku wykonania odbijających (przezroczystych) ekranów akustycznych lub budowy innych obiektów z powierzchniami przezroczystymi (np. wiaty na stacjach kolejowych), powierzchnie te należy wyposażyć w czarne pionowe pasy o szerokości nie mniejszej niż 2 cm, umieszczone w odstępach nie większych niż 10 cm. Powierzchnie przezroczyste mają być wyposażone w pasy fabrycznie, z zastosowaniem trwałej technologii, odpowiadającej trwałości tych powierzchni. Zabrania się montowania nowych powierzchni przezroczystych bez pasów i naklejania ich w późniejszym terminie;
 - d) w przypadku lokalizacji absorberów przyszynowych na przejeździe kolejowo-drogowym, gdzie ich zastosowanie nie jest niemożliwe, tłumienie hałasu należy zapewnić poprzez doprowadzenie masy asfaltowej do główki szyny oraz ułożenie płyt przejazdowych gumowych lub betonowych za pośrednictwem przekładek gumowych.
3. W konstrukcji przebudowywanych linii kolejowych należy zastosować maty antywibracyjne na następujących odcinkach:

Nr odcinka	Km początkowy	Km końcowy
1	0+380	0+740
2	2+950	2+980
3	3+050	3+180
4	3+240	3+260
5	5+200	5+235
6	9+800	9+900
7	9+975	10+030
8	16+070	16+280
9	36+750	36+950

4. Wymagania projektowe dotyczące oświetlenia przedsięwzięcia:
 - a) stosować lampy LED lub niskociśnieniowe lampy sodowe o temperaturze barwowej nie większej niż 3600 K;
 - b) stosować lampy z zamkniętymi kloszami lub w szczelnych osłonach;
 - c) należy stosować źródła światła i oprawy, które kierują strumień światła wyłącznie do oświetlanego obiektu lub terenu; należy stosować oświetlenie z góry na dany obiekt lub teren;

- d) należy zaprojektować systemy automatycznego sterowania oświetleniem, w szczególności w strefach niewymagających stałego oświetlenia. Należy stosować oświetlenie, którego natężenie będzie regulowane natężeniem światła naturalnego, uruchamiane za pomocą czujników ruchu oraz wyłączniki czasowe;
 - e) wytyczne wskazane w lit. a-d nie dotyczą oświetlenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego i kolejowego.
5. Nowe lub przebudowywane obiekty budowlane należy wykonać w naturalnych barwach (np. stonowanych odcieniach zieleni, brązu). Obiekty te w swojej formie, kształcie i kolorze powinny odzwierciedlać lokalny charakter krajobrazu.
6. Zasady umacniania koryt cieków:
- a) umocnienia koryt i cieków należy wykonywać z wykorzystaniem metod i materiałów naturalnych (głazy, kamień, żwir, darnina, faszyna);
 - b) wyloty urządzeń kanalizacyjnych służących do odprowadzania wód z odwodnienia wykopów oraz wód opadowych i roztopowych do cieków, w tym do Kanału Biebrowskiego, należy umacniać punktowo w zakresie niezbędnym do bezpiecznego funkcjonowania urządzenia wodnego. Do umocnienia należy w pierwszej kolejności stosować materiały naturalne, np. głazy, kamień, żwir, darninę, kieszki faszynowe. Przy braku takiej możliwości dopuszcza się zastosowanie luźnego narzutu kamiennego lub ażurowych płyt betonowych o dużych oczkach. W przypadku użycia narzutu kamiennego o grubej frakcji lub płyt ażurowych, miejsca umocnień należy zadarniać w sposób umożliwiający spontaniczny rozwój roślinności;
 - c) zastosowanie materaców gabionowych dopuszcza się jedynie na Kanale Biebrowskim w rejonie istniejącego jazu w km 3+328, na długości ok. 30 m.
7. Przy projektowaniu systemu odwodnienia należy uwzględnić poniższe wytyczne:
- a) sieci drenarskie kolidujące z planowaną trasą linii kolejowej i infrastrukturą towarzyszącą należy przebudować w taki sposób, aby zachowały dotychczasową funkcję. Do czasu wybudowania nowego układu sieci drenarsko-melioracyjnej należy zapewnić ciągłość funkcjonowania obecnie istniejącego systemu melioracyjnego;
 - b) rowy służące odprowadzaniu wód opadowych i roztopowych z terenu inwestycji wymagają zabezpieczenia przez umocnienie dna i skarp w formie darniowania;
 - c) wszystkie studnie i niecki wpadowe należy wyposażyć w szczelną pokrywę górną. Wszystkie studzienki rewizyjne należy wyposażyć w pełne pokrywy. Wpusty zabezpieczać kratą uniemożliwiającą przedostanie się przez nie lub uwięzienie w nich zwierząt;
 - d) w przypadku konieczności zastosowania głębokich korytek, w tym tzw. korytek krakowskich, należy wyposażyć je w trwałe rozwiązania umożliwiające wydostanie się małych zwierząt z korytka (np. w postaci pochylni);
 - e) w miejscach, gdzie nie ma możliwości odprowadzania wód opadowych i roztopowych do odbiorników, należy zaprojektować i wykonać zbiorniki retencyjne infiltracyjne lub odparowujące. Na terenach o poziomie wód gruntowych wyższym niż 1 m p.p.t. zbiorniki retencyjne należy zaprojektować jako szczelne.

8. Należy zaprojektować i wykonać przejścia dla zwierząt przez linię kolejową nr 230 zgodnie z poniższymi wytycznymi:

Lp.	Kilometraż projektowany	Rodzaj obiektu	Rodzaj przejścia dla zwierząt	Parametry przejścia:
				B=szerokość; H=wysokość [m]
1	1+126	przepust	Suche PZM/Płazy	$B \geq 1,0$; $H \geq 1,0$
2	15+655	most	Zespolone z ciekim PZM/Płazy	$B = 2 \times \geq 1,0$ + ciek; $H \geq 1,5$
3	17+292	przejście górne	Zespolone z drogą PZD/PZS/PZM	$B \geq 15,0$
4	29+695	przepust	Suche PZM/Płazy	$B \geq 1,0$; $H \geq 1,0$
5	30+816	most	Zespolone z ciekim PZM/Płazy	$B = 2 \times \geq 2,0$ + ciek; $H \geq 3,0$
6	33+347	przepust	Suche PZM/Płazy	$B \geq 1,0$; $H \geq 1,0$
7	35+474	przepust	Suche PZM/Płazy	$B \geq 1,0$; $H \geq 1,0$
8	40+654	most	Zespolone z ciekim PZM/Płazy	$B = 2 \times \geq 1,0$ + ciek; $H \geq 1,5$
9	41+126	most	Zespolone z ciekim PZD/PZS/PZM/Płazy	$B = 2 \times \geq 5,0$ + ciek; $H \geq 5,0$
10	42+308	most	Zespolone z ciekim PZS/PZM/Płazy	$B = 2 \times \geq 5,0$ + ciek; $H \geq 3,5$
11	44+470	most	Zespolone z ciekim PZM/Płazy	$B = 2 \times \geq 0,5$ + ciek; $H \geq 1,0$
12	47+029	most	Zespolone z ciekim PZD/PZS/PZM/Płazy	$B = 2 \times \geq 5,0$ + ciek; $H \geq 5,0$
13	47+289	most	Zespolone z ciekim PZM/Płazy	$B = 2 \times \geq 0,5$ + ciek; $H \geq 1,0$

Oznaczenia przejść: PZM – dla zwierząt małych, PZS – dla zwierząt średnich, PZD – dla zwierząt dużych, Płazy – dla płazów

9. Przejścia dla zwierząt mają spełniać następujące wymagania:
- współczynnik względnej ciasnoty przejść dolnych dla zwierząt małych (w tym płazów) ma wynieść minimum 0,07, przejść dla zwierząt średnich – minimum 0,7, a przejść dla zwierząt dużych – minimum 1,5;
 - przejścia zespolone z ciekim należy wyposażyć w obustronne półki lub strefy brzegowe wyniesione ponad poziom wody wysokiej dla danego ciek. Powierzchnie półek wyrównać i pokryć gruntem rodzimym. Półki połączyć z terenem otaczającym przejście w sposób umożliwiający swobodne przechodzenie zwierząt;
 - powierzchnię przejść należy obsadzić rodzimymi gatunkami drzew i krzewów oraz zagospodarować elementami naturalnymi (np. kłodami drewna, karpami korzeniowymi, stosami kamieni);
 - w przypadku przejścia górnego w km 17+292, nachylenie skarp najścia nie może przekroczyć 20%. Drogę biegnącą wzdłuż przejścia należy pozostawić jako nieutwardzoną lub umocnioną kruszywem naturalnym.”

IV. Uchyla punkt I.5 decyzji w całości i w tym zakresie orzeka:

„Nakładam obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej w następującym zakresie:

- Analizę porealizacyjną w zakresie oddziaływania hałasu należy przeprowadzić zgodnie z następującymi wytycznymi:

- a) pomiary dźwięku należy prowadzić na granicy terenu podlegającego ochronie przed hałasem. Punkty pomiaru hałasu:
 - receptor nr P7 – km 0+730 - strona lewa;
 - receptor nr P5 – km 1+450 - strona prawa;
 - receptor nr 104 – km 9+130 - strona lewa;
 - receptor nr 101 – km 9+180 - strona lewa;
 - receptor nr 99 – km 9+600 - strona lewa;
 - receptor nr 98' – km 9+640 - strona lewa;
 - receptor nr 85 – km 16+190 - strona lewa;
 - receptor nr 46 – km 16+220 - strona prawa;
 - receptor nr 76 – km 36+820 - strona lewa;
 - receptor nr 74 – km 36+930 - strona lewa;
 - b) analizę należy wykonać w okresie pomiędzy 12 a 18 miesiącem od dnia oddania inwestycji do użytkowania i przedłożyć RDOŚ w Gdańsku i Marszałkowi Województwa Pomorskiego w formie papierowej i na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w terminie do 24 miesięcy od dnia oddania inwestycji do użytkowania.
2. Analizę porealizacyjną w zakresie drgań należy przeprowadzić zgodnie z następującymi wytycznymi:
- a) pomiary intensywności drgań należy wykonać dla budynków położonych w odległości do 25 m od osi toru kolejowego. Pomiary drgań należy wykonywać w jednym punkcie dla każdego z odcinków wymienionych w pkt III.3;
 - b) pomiary powinny zostać przeprowadzone zgodnie z odpowiednimi normami znajdującymi się w zbiorze Polskich Norm;
 - c) analizę należy wykonać w okresie pomiędzy 12 a 18 miesiącem od dnia oddania inwestycji do użytkowania i przedłożyć RDOŚ w Gdańsku i Marszałkowi Województwa Pomorskiego w formie papierowej i na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w terminie do 24 miesięcy od dnia oddania inwestycji do użytkowania.
3. Analizę w zakresie funkcjonowania przesadzonych osobników wrzośca bagienneo, o których mowa w pkt II.10, należy przeprowadzić zgodnie z następującymi wytycznymi:
- a) w terminie trzech miesięcy od przesadzenia roślin przekazać RDOŚ w Gdańsku oraz GDOŚ sprawozdanie zawierające dokładną datę przeprowadzenia metaplantacji, liczbę osobników wykorzystanych do metaplantacji oraz graficzne i fotograficzne przedstawienie miejsc wykonania metaplantacji;
 - b) przez okres 3 lat, do 31 stycznia każdego roku za rok poprzedni, należy przedstawić RDOŚ w Gdańsku oraz GDOŚ informacje na temat kondycji zdrowotnej przesadzonych roślin oraz o podejmowanych przez nadzór przyrodniczy działaniach, mających na celu optymalizację udatności przesadzenia roślin.
4. Analizę w zakresie funkcjonowania przejść dla zwierząt, o których mowa w pkt III.8, należy przeprowadzić zgodnie z następującymi wytycznymi:

- a) ocenę skuteczności funkcjonowania przejść dla zwierząt należy przeprowadzić w 2., 4. i 5. roku od dnia oddania linii kolejowej do eksploatacji. Obserwacjami należy objąć przejścia dla zwierząt zlokalizowane w km 17+292, w km 41+126, w km 42+308, w km 47+029 oraz trzy wybrane przejścia dla małych zwierząt. Wyboru trzech przejść, których funkcjonowanie ma podlegać ocenie, dokona specjalista herpetolog z nadzoru przyrodniczego, biorąc pod uwagę lokalne uwarunkowania środowiskowe, w tym przebieg stref migracji płazów;
 - b) ocenę funkcjonowania przejść zlokalizowanych w km 17+292, w km 41+126, w km 42+308, w km 47+029 należy prowadzić poprzez rejestrację zwierząt przy pomocy automatycznych kamer wideo (tzw. wideopułapek), z uwzględnieniem poniższych wytycznych:
 - wykonywać 12 sesji rejestracji obrazu i dźwięku rocznie; każdą sesję prowadzić przez dwa kolejne tygodnie w miesiącu. Przy doborze liczby i rozstawieniu kamer należy wziąć pod uwagę szerokość przejścia, zasięg czujnika ruchu, a także zasięg oświetlenia nocą, tak aby zasięgiem objąć całą szerokość przejścia;
 - rejestrację zwierząt wideopułapkami można uzupełnić identyfikacją odchodów oraz identyfikacją śladów żerowania, uszkodzeń roślin i innych śladów obecności zwierząt na całej powierzchni przejść oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie, tj. strefach najść;
 - wyniki oceny funkcjonowania przejść dla zwierząt powinny zawierać: listę gatunków zwierząt stwierdzonych na przejściu, strukturę gatunkową zwierząt, częstość użytkowania przez dany gatunek, stałość występowania gatunku na przejściu, a także interpretację otrzymanych wyników;
 - c) ocenę funkcjonowania trzech wybranych przejść dla małych zwierząt należy prowadzić poprzez bezpośrednie obserwacje prowadzone w okresach wiosennych migracji rozrodczych płazów, realizowane poprzez piesze kontrole z latarkami lub za pomocą wideopułapek. Obserwacje bezpośrednie prowadzić w postaci codziennych kontroli, w porze wieczornej i nocnej, w trakcie dogodnych warunków pogodowych, w czasie trwania sezonowych migracji wiosennych wszystkich gatunków płazów potwierdzonych w otoczeniu przejścia. Początek migracji i monitoringu, jak również moment zakończenia prowadzenia monitoringu wyznaczy specjalista herpetolog z nadzoru przyrodniczego na podstawie obserwacji warunków pogodowych i przebiegu hibernacji;
 - d) wyniki analiz, o których mowa w lit. a-c, należy opracowywać w formie rocznych raportów, a następnie przekazywać RDOŚ w Gdańsku oraz GDOŚ w terminie dwóch miesięcy od zakończenia rocznego cyklu kontroli w danym okresie obserwacji. Końcowe sprawozdanie, zawierające zbiorcze zestawienie zebranych wyników wraz z ich interpretacją (dotyczącą m.in. zagospodarowania powierzchni przejść i ich otoczenia) należy przekazać RDOŚ w Gdańsku oraz GDOŚ w terminie trzech miesięcy od zakończenia ostatniego cyklu kontroli w ostatnim okresie obserwacji.
5. Należy zweryfikować udatność i trwałość nasadzeń zastępczych drzew i krzewów, o których mowa w pkt II.13, prowadząc coroczne obserwacje przez okres 5 lat od ich

posadzenia, pod nadzorem specjalisty dendrologa z nadzoru przyrodniczego. W przypadku stwierdzenia braku zachowania żywotności drzew lub krzewów, nasadzenia należy uzupełnić w stosunku 1:1, nie później niż w następnym roku kalendarzowym. Termin sadzenia drzew powinien zostać określony przez specjalistę dendrologa, z uwzględnieniem rodzaju zastosowanych sadzonek (z zakrytym lub odkrytym systemem korzeniowym), gatunków drzew oraz uwarunkowań meteorologicznych. Wyniki obserwacji wraz z analizą zebranych danych i wnioskami z nich wynikającymi przedstawić RDOŚ w Gdańsku w terminie do 6 miesięcy od momentu zakończenia prowadzenia obserwacji.”.

V. utrzymuje w mocy pozostałą część decyzji.

Uzasadnienie

Decyzją z 19 grudnia 2025 r. RDOŚ w Gdańsku, na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 i art. 82 ust. 1 u.o.o.ś., po rozpatrzeniu wniosku PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z 30 kwietnia 2024 r., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Zapewnienie dostępu kolejowego do elektrowni jądrowej Lubiatowo - Kopalino - odcinek Wejherowo - elektrownia jądrowa”.

19 stycznia 2026 r. odwołania od powyższej decyzji wnieśli [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], zaskarżając decyzję w zakresie, w jakim dotyczy ona działek ewid. nr 19 i 22/3, obręb Bychowo, gmina Gniewino. W odwołaniach skarżący zarzucili naruszenie:

1. art. 7, art. 77 § 1 k.p.a. w związku z art. 79 ust. 1 i art. 80 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś. poprzez:
 - a) brak zobowiązania PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. do ustosunkowania się do zastrzeżeń podnoszonych wobec przedsięwzięcia;
 - b) brak odniesienia się przez organ pierwszej instancji do zastrzeżeń podnoszonych wobec inwestycji;
 - c) brak uwzględnienia uzasadnionych interesów lokalnej społeczności w zakresie dotyczącym działek, na które oddziaływać ma inwestycja;
 - d) nieprzeprowadzenie rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa stosownie do art. 36 ust. 1 u.o.o.ś.;
 - e) nieprzeprowadzenie oględzin działek ewid. nr 19 oraz 22/3, obręb Bychowo, gmina Gniewino;
2. art. 80 ust. 1 pkt 3 oraz art. 81 ust. 1 u.o.o.ś. poprzez:
 - a) brak wskazania wnioskodawcy w toku postępowania, iż do realizacji dopuszczony może być wariant przedsięwzięcia, w którym zostaną zastosowane rozwiązania techniczne ograniczające wpływ hałasu, drgań i spływu wód gruntowych na nieruchomości należącą do skarżących;
 - b) nieopracowanie przez organ pierwszej instancji alternatywnego sposobu zaprojektowania i realizacji przedsięwzięcia;
3. art. 7b k.p.a. oraz art. 8 § 1 i 2 k.p.a. poprzez brak zastosowania rozwiązań chroniących budynek na działce ewid. nr 19, obręb Bychowo, gmina Gniewino przed hałasem i drganiami, pomimo iż rozwiązania takie zastosowano dla innych nieruchomości

graniczących z przedsięwzięciem lub znajdujących się w odległości 25 m od przedsięwzięcia.

W odwołaniach z 19 stycznia 2026 r. skarżący wniesli o uchylenie decyzji RDOŚ w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r. w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś. GDOŚ jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołań od decyzji regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Biorąc pod uwagę, że w przedmiotowej sprawie liczba stron postępowania jest większa niż 10, decyzja organu pierwszej instancji z 19 grudnia 2025 r. została doręczona stronom poprzez publiczne obwieszczenie, na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. Zawiadomienie RDOŚ w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.26.2024.ES/MR.41, informujące strony o wydaniu decyzji, zostało upublicznione 19 grudnia 2025 r. w Biuletynie Informacji Publicznej, a 20 grudnia 2025 r. na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Gdańsku. W myśl art. 49 § 1 k.p.a. decyzja z 19 grudnia 2025 r. została zatem doręczona stronom postępowania 3 stycznia 2026 r., a termin na wniesienie odwołania, biorąc pod uwagę przepis art. 57 § 4 k.p.a., upłynął 19 stycznia 2026 r. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] wniesli odwołania 19 stycznia 2026 r. Należy zatem ocenić, że odwołania zostały wniesione z zachowaniem terminu określonego w art. 129 § 2 w związku z art. 57 § 4 k.p.a.

[REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] posiadają przymiot strony postępowania ze względu na posiadanie prawa rzeczowego do nieruchomości położonej w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, tj. działek ewid. nr 19 i 22/3, obręb Bychowo, gmina Gniewino.

Przedmiotowy wniosek dotyczy przedsięwzięcia polegającego na przebudowie linii kolejowej nr 230 oraz budowie nowego odcinka linii kolejowej nr 230n. Omawiana inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 60 i 62 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, ze zm.), dalej r.o.o.ś., tj. linii kolejowych innych niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 29 r.o.o.ś. oraz dróg o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km innych niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 r.o.o.ś. Tym samym, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś., przedsięwzięcie to wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ponadto postanowieniem z 26 sierpnia 2024 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.26.2024.ES.9, RDOŚ w Gdańsku stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz określił wymagany zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Właściwość rzeczowa RDOŚ w Gdańsku do wydania zaskarżonej decyzji wynika z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. t u.o.o.ś., zgodnie z którym w przypadku przedsięwzięć polegających na realizacji linii kolejowej, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Właściwość miejscową RDOŚ w Gdańsku do wydania zaskarżonej decyzji określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie nadania statutu Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku (Dz. U. z 2025 r. poz. 989). Z rzeczonego statutu wynika, że obszarem działalności RDOŚ w Gdańsku jest obszar województwa pomorskiego, będący miejscem realizacji omawianego przedsięwzięcia.

W przypadku omawianego przedsięwzięcia nie jest wymagana analiza zgodności jego lokalizacji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 80 ust. 2a w związku z art. 59a ust. 4 pkt 2 u.o.o.ś. linie kolejowe nie wymagają takiej analizy.

Organ odwoławczy dokonał oceny prawidłowości i skuteczności istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji na dalszym etapie procesu inwestycyjnego oraz warunków mających na celu zapobieganie i ograniczanie oddziaływań na środowisko, które zostały określone w zaskarżonej decyzji. Część sentencji decyzji naruszała art. 107 § 1 pkt 3 k.p.a. Ponadto warunki określone w punktach: I.2, I.3, I.5 decyzji nie wypełniały wymogów określonych w art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b i c, pkt 2 lit. a, b i c oraz pkt 5 u.o.o.ś. Biorąc pod uwagę, że nieprawidłowo została określona duża część warunków zawartych w decyzji RDOŚ w Gdańsku z 19 stycznia 2025 r., GDOŚ uchylił w całości lub w części punkty I.2, I.3, I.5 tej decyzji i w odmienny sposób określił środowiskowe uwarunkowania realizacji omawianego przedsięwzięcia.

Sentencja decyzji RDOŚ w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r. w części: *po rozpatrzeniu wniosku (...) rozszerzonym o wnioskodawcę: Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Gdańsku* naruszała art. 107 § 1 pkt 3 k.p.a. przez nieprawidłowe oznaczenie adresata decyzji. Wniosek z 30 kwietnia 2024 r., rozszerzony pismem z 21 listopada 2025 r. o kolejnego wnioskodawcę, w istocie został złożony przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. oraz Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad. Zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 889) Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad jest zarządcą dróg krajowych, a także, co wynika z art. 20 pkt 3 tej ustawy, pełni funkcję inwestora. Wobec powyższego w pkt I niniejszej decyzji organ drugiej instancji uchylił część sentencji zaskarżonej decyzji i w to miejsce orzekł, iż drugim z wnioskodawców jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

Niektóre warunki wymienione w pkt I.2 decyzji RDOŚ w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r. zostały nałożone z naruszeniem przepisów art. 156 § 1 k.p.a., a w szczególności z naruszeniem przepisów o właściwości organu lub bez podstawy prawnej do ich określenia. W orzecznictwie jako przypadek braku podstawy prawnej do wydania decyzji wskazuje się m.in. nałożenie na stronę obowiązku, w sytuacji gdy obowiązek ten wynika wprost z przepisu prawa (por. wyroki: Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 27 kwietnia 1983 r., sygn. akt: II SA 261/83; Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z 7 stycznia 2013 r., sygn. akt

II SA/Sz 1062/12). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do następujących punktów decyzji:

- I.2.1.1.2.5, I.2.1.1.2.6, I.2.1.40 – warunki te nie odnoszą się do kwestii związanych z ochroną środowiska, nałożenie tych warunków wykraczało poza właściwość rzeczową regionalnego dyrektora ochrony środowiska w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- I.2.1.25 w części dotyczącej obowiązku uzyskiwania decyzji derogacyjnych na odstępstwa od zakazów w stosunku do zwierząt, roślin i grzybów objętych ochroną gatunkową – obowiązek ten wynika z art. 56 u.o.p.;
- I.2.2.4 – obowiązek stosowania środków ochrony roślin w dawkach zalecanych przez producenta, dla których Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydał stosowne zezwolenie na wprowadzanie do obrotu i stosowania wynika z art. 7 ust. 6 pkt 3-6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2024 r. poz. 630, ze zm.).

Warunki orzeczone przez RDOŚ w Gdańsku w punktach: I.2.1.2, I.2.1.4, I.2.1.21, I.2.1.27, I.2.1.34, I.2.1.35, I.2.1.41, I.2.1.43, I.2.2.3, I.5.2 decyzji z 19 grudnia 2025 r. nie wypełniały wymogów określonych w art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2 lit. a, b i c u.o.o.ś., bowiem zostały sformułowane w sposób nieprawidłowy. Użycie w treści warunków zwrotów takich jak: „w możliwie szerokim zakresie”, „w sposób wyraźny” „w miarę możliwości”, „ograniczenie do minimum”, „systematycznie oczyszczać” pozwala na szeroką swobodę interpretacyjną i znaczną dowolność ich wykonania, co więcej, może to wykonanie uniemożliwić. Warunki te były zbyt ogólne, nie wskazywały konkretnych działań i koniecznych do zastosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych mających na celu ograniczenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Z powyższych względów w pkt II i III niniejszego rozstrzygnięcia GDOŚ uchylił w całości pkt I.2 i I.3 zaskarżonej decyzji i w to miejsce orzekł co do istoty sprawy. W pkt II organ odwoławczy na nowo określił istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. Warunki te dotyczyły następujących zagadnień:

- ochrony gleby, powierzchni ziemi i środowiska gruntowo-wodnego na etapie budowy (pkt II.1). Zdejmowanie humusu ma odbywać się poza okresem lęgowym większości gatunków ptaków i zgodnie z wytycznymi specjalistów z nadzoru przyrodniczego, co będzie służyło zmniejszeniu śmiertelności ptaków na etapie realizacji przedsięwzięcia. W treści warunku GDOŚ doprecyzował również sposób zabezpieczenia wierzchniej warstwy gleby, aby nie straciła swoich właściwości i mogła zostać ponownie wykorzystana, i określił, w jaki sposób należy przygotować przyzmy humusu, co pozwoli na ochronę m.in. przed jego mechanicznym niszczeniem przez pojazdy budowlane. Aby zapobiec pogorszeniu właściwości magazynowanego humusu organ odwoławczy wskazał, że winien być on przechowywany w niewielkich przyzmach, co zapobiegnie zagęszczeniu gleby, a także zapewni jej odpowiednią strukturę, napowietrzenie, a także właściwości biologiczne. Ponadto GDOŚ określił obowiązki mające na celu zminimalizowanie ryzyka rozprzestrzeniania się inwazyjnych gatunków obcych w wyniku realizacji przedsięwzięcia;
- zasad ochrony środowiska związanych z funkcjonowaniem placu budowy i jego zaplecza (pkt II.2-II.3). W warunkach tych GDOŚ określił obowiązki inwestora służące zmniejszeniu

- presji etapu realizacji przedsięwzięcia na siedliska przyrodnicze, środowisko gruntowo-wodne oraz społeczność lokalną. Na podstawie ustaleń przedstawionych na str. 301-302, 308 raportu organ doprecyzował uwarunkowania, które należy wziąć pod uwagę przy wyborze miejsc przeznaczonych pod zaplecza budowy, kilometrów obszarów wymagających szczególnej ochrony m.in. z uwagi na występowanie cennych gatunków flory i fauny, ryzyko powodzi, płytkie położenie wód gruntowych oraz sąsiedztwo zabudowy mieszkaniowej. Lokalizowanie zapleczy budowy (w szczególności: placów parkingowo-serwisowych, myjni maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych, miejsc magazynowania materiałów budowlanych oraz miejsc magazynowania odpadów) wymagać będzie dodatkowego uszczelnienia podłoża w celu zapobiegania zanieczyszczeniu gleby i wód substancjami mogącymi stanowić zagrożenie dla środowiska;
- ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem gazami i pyłami na etapie budowy (pkt II.4). Na podstawie propozycji zawartych na str. 303 raportu GDOŚ sformułował warunki służące ograniczeniu wtórnego zapylenia na etapie realizacji inwestycji. Organ odwoławczy zaproponował katalog rozwiązań technicznych i organizacyjnych obejmujących w szczególności konieczność utrzymywania porządku na terenie placu i zaplecza budowy i ograniczania emisji wynikających z budowy nawierzchni dróg związanych z realizacją LK nr 230;
 - ochrony przed drganiami na etapie budowy (pkt II.5). Biorąc pod uwagę ustalenia zawarte na str. 297-298 raportu organ odwoławczy zdecydował o konieczności podjęcia działań mających na celu ograniczenie oddziaływania prowadzonych prac budowlanych na istniejące zabudowania. W ocenie GDOŚ niezbędne będzie dokonanie wstępnej weryfikacji stanu technicznego budynków zlokalizowanych w odległości do 20 m od źródeł drgań (a w przypadku zastosowania walców wibracyjnych – do 60 m), a także ocena ich podatności na drgania. Na podstawie powyższego na etapie realizacji przedsięwzięcia inwestor będzie zobligowany do dostosowania parametrów pracy maszyn i urządzeń będących źródłem drgań do stwierdzonego stanu technicznego budynków znajdujących się w wyznaczonym zasięgu oddziaływania (lit. d). W lit. e-f organ odwoławczy wskazał, że powyższe działania powinny być prowadzone na podstawie zapisów zawartych w Polskich Normach przez osoby posiadające uprawnienia budowlane. Uszczegółowienie wymagań w tym zakresie uzasadnione było z uwagi na potrzebę ochrony budynków mieszkalnych i innych dóbr materialnych zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie omawianego przedsięwzięcia. Warunki te dotyczą w szczególności minimalizacji oddziaływań związanych z zagęszczaniem podłoża przy budowie nasypów przy użyciu walców wibracyjnych. Urządzenia te, w świetle ustaleń zawartych w Polskiej Normie PN-B-02170:2016–12 – *Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki*, odnoszących się do typowego zasięgu występowania szkodliwych wibracji, mogą generować wibracje o największej intensywności w porównaniu z innymi maszynami budowlanymi;
 - ochrony przed hałasem na etapie budowy (pkt II.6). Zgodnie z ustaleniami przedstawionymi na str. 135-136 raportu, realizacja przedsięwzięcia może wiązać się z tymczasowo znaczącą uciążliwością dla mieszkańców, których zabudowania położone będą

w sąsiedztwie miejsca pracy pojazdów i maszyn budowlanych: *przyjmując linię zabudowy o największej koncentracji budynków, w odległości 50 m od analizowanej linii kolejowej, można określić, iż przy założonej wcześniej mocy akustycznej źródła, wartość poziomu hałasu przy elewacji zabudowy będzie wynosiła około 69,0 dB(A)* (str. 136 raportu). Stąd też należało ograniczyć możliwość prowadzenia najbardziej hałaśliwych prac budowlanych w porze nocy i w dni ustawowo wolne od pracy. Zgodnie z doświadczeniem i aktualną praktyką GDOŚ ustalił, że ograniczenie obowiązuje w odległości do 100 m od obszarów chronionych akustycznie (tj. obszarów dla których określony jest maksymalny dopuszczalny poziom natężenia dźwięku). Pozwoli to na zmniejszenie poziomu hałasu o ok. 6 dB w stosunku do prognozowanej wartości 69 dB w odległości 50 od zabudowy. W przypadku robót wymagających zachowania ciągłości ze względów technologicznych należy zastosować rozwiązania służące obniżeniu emisji hałasu (w szczególności tymczasowe ekrany akustyczne). Konieczne będzie także wcześniejsze zawiadomienie mieszkańców i władz właściwego samorządu gminnego o miejscu i czasie trwania prac budowlanych. Rozwiązania te pozwolą na ograniczenie uciążliwości i negatywnego oddziaływania procesu budowlanego na klimat akustyczny;

- gospodarowania odpadami na etapie budowy (pkt II.7). Organ odwoławczy sformułował szczegółowe warunki dotyczące zasad gospodarowania odpadami na etapie realizacji przedsięwzięcia. Wymagania te wskazują na konieczność ustalenia miejsc gromadzenia poszczególnych grup odpadów oraz zabezpieczenia tych miejsc przed skutkami ewentualnego wycieku substancji grożących skażeniem środowiska. Celem tych rozwiązań jest ograniczenie negatywnego wpływu magazynowania odpadów na środowisko gruntowo-wodne;
- zapewnienia nadzoru przyrodniczego nad realizacją przedsięwzięcia (pkt II.8). Warunki nałożone niniejszą decyzją wymagają stałej weryfikacji, uzgodnień i nadzoru specjalistów (przyrodników), celem zapewnienia właściwej realizacji przedsięwzięcia, z uwagi na konieczność minimalizacji zagrożenia dla środowiska przyrodniczego. Wymagania określone w sentencji decyzji dotyczą różnych grup fauny i flory i odpowiednie ich stosowanie wymaga specjalistycznej wiedzy z zakresu biologii danej grupy, a także znajomości zagrożeń związanych z realizacją inwestycji. W treści warunku wymieniono prace, które powinny być prowadzone pod ich kierunkiem. Określono także, iż skład nadzoru należy każdorazowo dostosowywać do aktualnie prowadzonych prac oraz zobowiązano inwestora do przekazywania do GDOŚ i RDOŚ w Gdańsku corocznych sprawozdań z czynności prowadzonych przez nadzór przyrodniczy;
- określenia obowiązku wygrodzenia siedlisk na etapie budowy (pkt II.9). Z ustaleń przedstawionych na str. 140-141, 155, 181 i 307-308 raportu wynika, że siedliskami wymagającymi szczególnej ochrony na etapie realizacji przedsięwzięcia są: 6510 – Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie, 9160 – Grąd subatlantycki, 91E0 – Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, 9130 – Żyzne buczyny, 2180 – Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich. Ogrodzenia te mają funkcjonować w okresie prowadzenia prac budowlanych i zapobiegać przypadkowemu zniszczeniu fragmentów cennych siedlisk

przyrodniczych wymienionych w załączniku I dyrektywy siedliskowej, pozostających poza zakresem prac, ale w bezpośredniej bliskości pasa budowy;

- przenoszenia okazów wrzośca bagiennego (pkt II.10). W związku z prawdopodobieństwem zniszczenia stanowisk chronionego gatunku tej rośliny, RDOŚ w Gdańsku nałożył obowiązek jego przesadzenia. W opinii GDOŚ należało uszczegółowić zasady wykonania tej czynności i późniejszej pielęgnacji, a także wprowadzić obowiązek kontrolowania udatności przesadzenia. Celem tych działań jest zwiększenie udatności przesadzenia roślin;
- zasad prowadzenia wycinki roślin (pkt II.11). GDOŚ wskazał, że prowadzenie wycinki drzew i krzewów dopuszczalne jest wyłącznie poza okresem lęgowym ptaków (pkt II.11.a). W opinii organu odwoławczego powierzchnia przeznaczona do wycinki jest znacząca (136 ha drzew i krzewów) i w związku z tym nie będzie możliwe przeprowadzenie rzetelnej kontroli ornitologicznej w krótkim czasie na tak rozległej powierzchni. Ponadto kontrola ornitologiczna nie jest w stanie wykluczyć obecności stanowisk lęgowych występujących wysoko w koronach drzew. Ptaki z natury budują gniazda w ukryciu, np. przed drapieżnikami, ponadto gniazda mogą znajdować się w rozwidleniach konarów, w dziuplach, a nawet na fragmentach odstającej kory, czy w miejscach po wyłamanych konarach. W wyroku z 1 sierpnia 2025 r., sygn. akt: C-784/23, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził, że niedopuszczalne jest prowadzenie działań, które wiążą się ze świadomym godzeniem się na możliwość zabijania i płoszenia ptaków lub uszkodzania ich gniazd albo jaj. Sąd zwrócił uwagę na konieczność zastosowania zasady ostrożności. W jej świetle nawet domniemanie występowania lęgów, oparte na utrwalonej wiedzy naukowej, stanowi podstawę do odstąpienia od wycinki w okresie lęgowym. W takich okolicznościach prowadzenie cięć oznacza bowiem godzenie się na możliwość niszczenia lęgów, a tym samym czyni to niszczenie działaniem umyślnym, co z kolei narusza zakazy określone w art. 52 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 14 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r. poz. 13, ze zm.). Ponadto GDOŚ zobowiązał inwestora do wykonania kontroli chiropterologicznej przed wycinką drzew (pkt II.11.b). W trakcie inwentaryzacji odnotowano obecność borowca wielkiego (*Nyctalus noctula*), który wykorzystuje dziuple drzew jako kryjówki letnie oraz zimowe (str. 179-180 raportu);
- ochrony roślinności na etapie budowy (pkt II.12). Biorąc pod uwagę ustalenia zawarte na str. 307 raportu oraz doświadczenia własne, organ odwoławczy określił zasady i sposób prowadzenia prac związanych z zabezpieczaniem drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki. Celem ustanowienia tych warunków jest zabezpieczenie drzew i krzewów w sposób gwarantujący ich skuteczną ochronę przed uszkodzeniami oraz niepogorszenie ich kondycji. Inwestor został zobowiązany do wykonywania prac pod nadzorem specjalisty dendrologa. GDOŚ wskazał na konieczność wyznaczenia stref wokół drzew, w których nie będzie dopuszczalne prowadzenie prac budowlanych oraz ruch maszyn i pojazdów. Kształt strefy ochronnej musi być dostosowany do stanu danego drzewa i warunków siedliskowych, w których żyje. Kształt systemu korzeniowego jest symetryczny jedynie w warunkach naturalnych i przy braku ograniczeń rozwoju. W przypadku nieregularnego systemu korzeniowego wyznaczony zostanie wielokąt chroniący strefę korzeni.

Natomiast w przypadku, gdy nie jest możliwe wyznaczenie strefy obejmującej zasięg całego systemu korzeniowego drzew, a alternatywą byłoby wycięcie tych drzew lub ruch pojazdów po niezabezpieczonych nabiegach korzeniowych, miejsca te należy zabezpieczyć zgodnie z wytycznymi specjalisty dendrologa.

W ocenie GDOŚ należało bezwarunkowo zakazać zmieniania poziomu gruntu, a także magazynowania jakichkolwiek materiałów w wyznaczonych strefach ochronnych drzew. Powoduje to bowiem nieodwracalne zagęszczenie gleby w systemie korzeniowym, co ogranicza dostęp wody, wymianę gazową i powoduje zamieranie korzeni żywicielskich. Może być również przyczyną zanieczyszczenia gleby, często powodującego ograniczenie rozwoju korzeni drzew.

Ponadto prace w strefie ochronnej drzew należy wykonywać w technologii zmniejszającej ryzyko zniszczenia korzeni drzew. Wykopy prowadzone z użyciem koparek lub szpadli niosą ryzyko mechanicznego uszkodzenia korzeni. Przy wykorzystaniu strumienia sprężonego powietrza, możliwe jest natomiast odstonięcie korzeni drzewa bez ryzyka ich przerwania. To jedna z najmniej inwazyjnych metod stosowanych podczas prac budowlanych. Pozwala również na szybsze usuwanie gruntu z trudnodostępnych miejsc w porównaniu do ręcznego odkopywania.

W razie konieczności odcięcia korzeni, GDOŚ nałożył obowiązek wykonywania cięć naostrzonym i zdezynfekowanym narzędziem (dezynfekcja zminimalizuje możliwość przenoszenia patogenów) pod kątem 90° w stosunku do korzenia (w ten sposób cięcie będzie najkrótsze). Niedopuszczalne jest rwanie i miażdżenie korzeni, ponieważ rany szarpane ułatwiają patogenom wnikanie w tkanki, a zniszczenie drobnych korzeni włóśnikowych odcina roślinie wodę oraz składniki odżywcze. Roślina ma wówczas utrudnioną możliwość wytwarzania tkanki przyrannej. W zreformowanym warunku zakazano stosowania preparatów grzybobójczych w miejscach pod odciętych korzeniami, ponieważ jest to nieskuteczne i może obniżać naturalne zdolności regeneracyjne drzew;

- wprowadzenia nasadzeń zastępczych za wyciętą roślinność (pkt II.13). Konieczność zastosowania działań kompensacyjnych wynika ze skali planowanych prac wycinkowych, które obejmą łącznie ok. 136 ha drzew i krzewów (str. 343 raportu). Zgodnie z treścią raportu (str. 318 raportu) inwestor zaproponował odtworzenie roślinności jedynie w sąsiedztwie projektowanych przejść dla zwierząt w liczbie 293 drzew oraz 2110 krzewów liściastych i iglastych (str. 48 raportu). W ocenie GDOŚ konieczne było zatem zwiększenie powierzchni przeznaczonych do nasadzeń, a także zastosowanie innych form kompensacji. Stąd też GDOŚ uwzględnił konieczność poprawy stanu siedlisk przyrodniczych, których płyty kolidują z przebiegiem planowanej inwestycji i ulegną zniszczeniu. Działanie to pozwoli wypełnić część obowiązków w zakresie odbudowy zasobów przyrodniczych, wynikających z rozporządzenia (UE) 2024/1991 Parlamentu Europejskiego i Rady z 24 czerwca 2024 r. w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych oraz zmiany rozporządzenia (UE) 2022/869 (Dz. Urz. UE L 2024/1991, z 29.07.2024, str. 1). Powierzchnia zaproponowanych działań kompensacyjnych będzie adekwatna do skali utraconych siedlisk;

- montażu skrzynek dla ptaków i nietoperzy (pkt II.14). W związku z koniecznością wycięcia drzew i krzewów na łącznej powierzchni ok. 136 ha niezbędne było wprowadzenie kompensacji w postaci montażu skrzynek dla ptaków i nietoperzy w obrębie terenów leśnych położonych w okolicach miejsc wycinki. Liczba skrzynek oraz ich rodzaje zostały oszacowane przez organ zgodnie z wiedzą na temat występowania ptaków dziuplastych i nietoperzy w lasach z uwzględnieniem inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej na potrzeby raportu. GDOŚ określił również zasady wieszania skrzynek oraz ich konserwacji. W celu zapewnienia rzeczywistego zwiększenia dostępności miejsc gniazdowania dla gatunków dziuplastych wskazano, aby drzewa przeznaczone do montażu skrzynek lęgowych nie były drzewami biocenotycznymi, zawierającymi naturalne miejsca lęgowe w postaci dziupli. Z tego względu powinny to być drzewa młode, zlokalizowane w stosunkowo młodych drzewostanach, gdzie z uwagi na ograniczoną dostępność naturalnych dziupli zagęszczenie ptaków gniazdujących w takich miejscach jest niższe. Jednocześnie brak naturalnych schronień może sprzyjać większemu wykorzystaniu zawieszonych skrzynek lęgowych przez ptaki. W celu zapewnienia trwałości działań kompensujących utracone miejsca lęgowe ptaków i nietoperzy organ odwoławczy wskazał, aby lokalizacja tych działań obejmowała tereny leśne położone poza oddziałami, w których zaplanowano rębnie. GDOŚ wskazał na konieczność ich utrzymania przez 20 lat, zgodnie z doświadczeniem i aktualną praktyką organu;
- ochrony płazów i gadów, a także innych małych zwierząt, w związku z prowadzeniem prac budowlanych (pkt II.15). Kwestie te zostały skorygowane w stosunku do ustaleń zawartych w pkt I.2.1.15-I.2.1.19 decyzji RDOŚ w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r. GDOŚ wskazał na rozwiązania, które należy zastosować w celu ograniczenia przedostawania się zwierząt na tereny budowy. Należą do nich w szczególności ogrodzenia herpetologiczne i pułapki łowne (wiadereka). W zreformowanym warunku uszczegółowiono ustalenia dotyczące parametrów ogrodzeń herpetologicznych, wskazując ich lokalizację, materiały, z których należy je wykonać, czy głębokość wkopania pod powierzchnię gruntu. W szczególności nie należy stosować metalowych siatek, tzw. „żabianek”, ponieważ ułatwiają wspinanie się płazów. Organ odwoławczy nałożył obowiązek zastosowania wiaderek, określając jednocześnie ich parametry oraz zasady kontroli przez specjalistę herpetologa. GDOŚ wskazał również wytyczne likwidowania siedlisk płazów kolidujących z miejscem realizacji przedsięwzięcia. Optymalnym terminem na zasypywanie zbiorników jest wrzesień, przy czym dopuszcza się jej wykonanie w innym terminie, który ustali specjalista herpetolog na podstawie obserwacji w terenie i warunków pogodowych. We wrześniu najbardziej prawdopodobne jest, że zbiorniki będą już opuszczone przez płazy przeobrażone z postaci larwalnych, a jednocześnie nie będzie w nich jeszcze osobników zimujących. Dopuszczono likwidację siedlisk w innym niż wrzesień terminie, ale każdym przypadku należy ją prowadzić pod nadzorem specjalisty herpetologa. Ponadto w ocenie GDOŚ należało uszczegółowić warunek dotyczący kontrolowania wykopów na placu budowy pod kątem obecności w nich płazów i innych małych zwierząt. W warunku określone zostały zasady prowadzenia takich kontroli oraz sposób postępowania w przypadku znalezienia zwierząt;

- zasad prowadzenia prac budowlanych w rejonie cieków (pkt II.16). Z ustaleń przedstawionych na str. 111-112, 114-121 raportu wynika, że realizacja przedsięwzięcia może wiązać się z negatywnym oddziaływaniem na cieki powierzchniowe, w tym siedliska ryb objętych ochroną gatunkową. Rozwiązania wskazane w pozwolu na ograniczenie negatywnego wpływu tych prac na faunę cieków. W związku ze stwierdzoną obecnością m.in. różanki (*Rhodeus amarus*) i minoga strumieniowego (*Lampetra planeri*) w ciekach, w których prowadzone będą prace budowlane, wyłączono możliwość prowadzenia tych prac w okresie tarła ryb i inkubacji ikry (pkt II.16.d). Dodatkowo zobowiązano do prowadzenia prac ingerujących w ekosystemy wodne pod nadzorem specjalisty ichtiologa. Prowadzenie prac budowlanych w obecności osób pełniących nadzór przyrodniczy ma na celu zmniejszenie śmiertelności zwierząt, w szczególności ryb i płazów, przez uniknięcie ich przypadkowego zabijania, umożliwienie im ucieczki z miejsca prowadzonych robót lub odłów i przenoszenie ich do zbiorników zastępczych. Z tego też względu prace budowlane w korytach cieków należy prowadzić poza okresem rozrodczym ryb, tj. poza okresem od 1 marca do 31 lipca;
- zasad prowadzenia odwodnienia gruntu na etapie budowy (pkt II.17). Zgodnie z ustaleniami przedstawionymi na str. 111-112 raportu, budowa linii kolejowej nr 230 na niektórych odcinkach może tymczasowo wymagać lokalnego obniżenia zwierciadła wód gruntowych. Wymagają tego niektóre place ziemne, w szczególności realizacja wykopów budowlanych. Rozwiązania przyjęte w pkt II.17 służą ograniczeniu zasięgu leja depresji powstającego w wyniku prowadzonych odwodnień budowlanych. Warunki te pozwolą na minimalizację negatywnego wpływu procesu budowlanego na wody podziemne i powierzchniowe oraz zależne od nich siedliska przyrodnicze;
- zasad eksploataowania systemu odwodnienia na etapie eksploatacji (pkt II.18). Zgodnie z ustaleniami przedstawionymi na str. 112-114 raportu, po zrealizowaniu inwestycji jakość wód opadowych i roztopowych odprowadzanych do odbiorników będzie spełniała wymagania zarówno dla zawiesiny ogólnej ($<100 \text{ mg/dm}^3$), jak i dla węglowodorów ropopochodnych ($<15 \text{ mg/dm}^3$). Tym samym nie będzie konieczne ich dodatkowe podczyszczanie. Należy jednak zadbać o drożność urządzeń wodnych, poprzez ich koszenie, odmulanie, oczyszczanie, ponieważ ich prawidłowy stan pozwoli na zachowanie odpowiedniej jakości wód opadowych i roztopowych oraz zachowanie dobrego stanu podtorza i prawidłowych warunków eksploatacji linii kolejowych (pkt II.18.a).

W pkt III niniejszego rozstrzygnięcia GDOŚ uchylił w całości pkt I.3 zaskarżonej decyzji i w to miejsce na nowo określił wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji inwestycyjnych, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś. Warunki te dotyczyły następujących zagadnień:

- rozwiązań technicznych służących ograniczeniu hałasu od ruchu pociągów (pkt III.1). Modelowanie poziomu hałasu dla otoczenia linii kolejowej nr 230 wykazało, że dla niektórych odcinków (m.in. w km 2+900–3+700, 9+750–10+050, 16+050–16+300, 36+500–37+100, 37+500–37+950) istnieje ryzyko przekroczenia dopuszczalnego poziomu dźwięku na sąsiednich terenach chronionych akustycznie. Z analizy wykonanej przez inwestora (zał. 7.4.1. i zał. 8.3.1 do raportu) wynika, że przekroczenia te w niektórych miejscach mogą

osiągać nawet 9 dB, stąd też konieczne było zaprojektowanie ekranów akustycznych. W miejscach, gdzie zastosowanie ekranów nie będzie możliwe (np. ze względu na bezpieczeństwo ruchu lub dostęp do nieruchomości) lub spodziewane przekroczenie standardów akustycznych nie będzie bardzo znaczące, rozwiązaniem zmniejszającym hałas będzie zastosowanie tzw. absorberów przyszynowych. Zgodnie z obecnym stanem wiedzy absorbery przyszynowe pozwalają na zmniejszenie poziomu emitowanego dźwięku od 2 do 6 dB (por. Brzeziński i in., *Tłumiki torowe i przyszynowe jako innowacyjne rozwiązania dla ochrony ludzi i środowiska przed hałasem od ruchu kolejowego*. Zeszyty Naukowo-Techniczne SITK RP, Oddział w Krakowie, 115(1): 33–46, 2018). Ekranu oraz absorbery zostaną zrealizowane w lokalizacjach i o parametrach wskazanych w tabeli pkt III.1. W stosunku do rozwiązań określonych w decyzji RDOŚ w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r. GDOŚ wprowadził dwie zmiany:

- ustalenie lokalizacji dodatkowego absorbera przyszynowego o długości 100 m (odcinek w km 9+100-9+200) w sąsiedztwie grupy budynków położonych w odległości około 25 m od LK nr 230, w miejscu przekroczenia standardów akustycznych na części terenu podlegającego ochronie przed hałasem (zał. 8.3.1 do raportu, arkusz nr 7);
- wydłużenie ekranu akustycznego z 40 do 55 m (odcinek w km 9+975-10+030, strona prawa), w miejscu przekroczenia standardów akustycznych na części terenu podlegającego ochronie przed hałasem (zał. 8.3.1 do raportu, arkusz nr 7).

Skuteczność tych środków będzie podlegała również dodatkowej weryfikacji w ramach analizy porealizacyjnej (pkt IV.1);

- sposobu wykonania ekranów akustycznych i absorberów przyszynowych (pkt III.2). GDOŚ zobowiązał inwestora do zapewnienia szczelności projektowanych ekranów oraz zaprojektowania ich w sposób minimalizujący oddziaływanie na krajobraz. Najskuteczniejszym środkiem zabezpieczającym przed kolizjami ptaków z przezroczystymi ekranami akustycznymi są pionowe czarne pasy o szerokości 2 cm, umieszczane w odstępach co 10 cm na całej wysokości ekranu. Rozwiązanie to jest zalecane w literaturze (A. Zbyryt, *Poradnik ochrony ptaków przed kolizjami z przezroczystymi ekranami akustycznymi oraz oknami budynków*, Białystok 2012). Metoda ta będzie stosowana również w przypadku innych dużych przezroczystych powierzchni, np. na wiatkach przystankowych. Ponadto GDOŚ określił, jakie rozwiązania techniczne służące tłumieniu hałasu należy zastosować w miejscach, gdzie zastosowanie absorberów przyszynowych nie będzie możliwe ze względów technicznych (np. na przejazdach drogowo-kolejowych);
- zabezpieczeń przeciwwibracyjnych (pkt III.3). Jak wynika z ustaleń zawartych na str. 298-299 raportu, budynki położone w odległości mniejszej niż 25 m od LK nr 230 mogą wymagać ochrony przed nadmiernymi drganiami w czasie jej eksploatacji. Stąd też na podstawie załącznika do raportu ilustrującego przebieg projektowanej LK nr 230 względem istniejącej zabudowy (zał. nr 8.3.1), GDOŚ wskazał, na których odcinkach w konstrukcji linii kolejowej należy zastosować maty antywibracyjne. Skuteczność tego rozwiązania będzie podlegała również dodatkowej weryfikacji w ramach analizy porealizacyjnej (pkt IV.2);

- wymagań co do oświetlenia przedsięwzięcia (pkt III.4). Rozwiązania te służą ograniczeniu zanieczyszczenia światłem w związku z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia. Są one również istotne z uwagi na ochronę niektórych grup zwierząt, w szczególności owadów, ptaków i nietoperzy, które mogą być przywabiane przez sztuczne oświetlenie w ciągu nocy. Nieprawidłowe lub nadmierne stosowanie światła sztucznego może zaburzać nawigację tych zwierząt lub nawet powodować ich śmiertelność w kontakcie z rozżarzonymi lampami. Stąd konieczne było określenie wymagań, o których mowa w pkt III.4.a-III.4.d. Natomiast wyłączenie zawarte w pkt III.4.e wynika stąd, że wymagania dotyczące oświetlenia drogowego i kolejowego wynikają z odrębnych regulacji. Warunki określone w treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie mogą być bowiem sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa;
- rozwiązań zmniejszających negatywne oddziaływanie na krajobraz (pkt III.5). Jak wynika z ustaleń przedstawionych na str. 283-287 raportu, obszar, na którym planowane jest przedsięwzięcie, posiada wysokie walory krajobrazowe. Projektowana linia kolejowa na odcinkach: w km 1+800-1+900, w km 4+300-13+900, w km 38+100-39+800 oraz w km 43+900-50+373 przecina obszary chronionego krajobrazu. Przeobrażenie krajobrazu nastąpi poprzez pojawienie się obiektów inżynierskich: nasypów, torów kolejowych w nowym śladzie oraz nowych stacji kolejowych i obiektów technicznych związanych z utrzymaniem ruchu kolejowego. Stąd też w celu ograniczenia tego oddziaływania, GDOŚ stwierdził konieczność wykonania nowych elementów infrastruktury kolejowej w kolorystyce i formie dostosowanej do miejscowego krajobrazu;
- przebudowy i umacniania cieków, z którymi koliduje przedsięwzięcie (pkt III.6). W ramach inwestycji prowadzone będą prace związane z kształtowaniem koryt cieków: Potok Pętkowicki (ok. 190 m), Struga Młyńska (370 m), rzeka Choczewka (ok. 654 m), Kanał Biebrowski II (ok. 160 m), Kanał Biebrowski I (ok. 2580 m) (por. str. 114 raportu). Konieczne może okazać się odcinkowe umocnienie dna i skarp cieków przy przebudowywanych mostach i przepustach. W celu ograniczenia ingerencji w elementy hydromorfologiczne przekraczanych cieków, ich dno i skarpy należy umacniać przede wszystkim z wykorzystaniem materiałów naturalnych. Ponadto pkt I.2.1.37 decyzji RDOŚ w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r. należało zmodyfikować w celu dostosowania go do punktu III.6. decyzji GDOŚ z 19 września 2023 r., znak: DOOŚ-OA.4205.1.2015.125, określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na: „Budowie i eksploatacji pierwszej w Polsce Elektrowni Jądrowej, o mocy elektrycznej do 3750 MWe, na obszarze gmin: Choczewo lub Gniewino i Krokowa”. Stąd też w pkt III.6.b GDOŚ nałożył obowiązek stosowania komponentów naturalnych, takich jak głazy, kamienie, żwir, darnina, kieszki faszynowe. W przypadku braku możliwości technicznych wykorzystania materiałów naturalnych, dopuszczalne jest zastosowanie luźnego narzutu kamiennego lub betonowych płyt ażurowych o dużych oczkach, ale z wykorzystaniem zadarnienia umożliwiającego spontaniczny rozwój roślinności. Natomiast stosowanie materaców gabionowych możliwe jest jedynie na Kanale Biebrowskim w rejonie istniejącego jazu w km 3+328, na długości ok. 30 m. Taki rodzaj umocnienia został ujęty w pozwoleniu wodnoprawnym wydanym przez

Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku (decyzja z 25 lutego 2026 r., znak: G.RUZ.4210.349.2025.8.SO);

- zasad projektowania systemu odwodnienia i podczyszczania odprowadzanych wód opadowych i roztopowych (pkt III.7). Jak wskazano na str. 113 raportu, niewłaściwe ukształtowanie systemu odwodnienia linii kolejowej na odcinkach szlakowych może być przyczyną przekroczenia dopuszczalnych wartości zawiesiny. Wymagane jest więc ich umocnienie (pkt III.7.b) i prowadzenie prac utrzymaniowych (pkt II.18.a). Likwidację obecnie funkcjonujących urządzeń wodnych, które kolidują z miejscem realizacji przedsięwzięcia, można będzie przeprowadzić dopiero po wcześniejszym oddaniu do użytkowania nowych urządzeń, które przejmą ich zadania (pkt III.7.a). Ma to na celu zachowanie ciągłości funkcjonowania obecnie istniejącego systemu drenarskiego. GDOŚ wskazał również rozwiązania służące zmniejszeniu śmiertelności małych zwierząt, które mogą być narażone na przypadkowe wpadnięcie do projektowanych urządzeń wodnych (pkt III.7.c-III.7.d). Ponadto zgodnie z ustaleniami na str. 34 raportu konieczne jest wykonanie infiltracyjnych zbiorników retencyjnych na wody opadowe i roztopowe w miejscach, gdzie nie ma możliwości odprowadzenia wód bezpośrednio do odbiornika (pkt III.7.e);
- lokalizacji, parametrów technicznych oraz sposobu zagospodarowania obiektów pełniących funkcję przejść dla zwierząt (pkt III.8-III.9). W niniejszej decyzji lokalizację i parametry projektowanych przejść dla zwierząt GDOŚ określił na podstawie danych wskazanych na str. 314-315 raportu. Warunki te służą zapewnieniu drożności korytarzy migracyjnych zwierząt, których obecność stwierdzono w czasie inwentaryzacji przyrodniczej. W przypadkach wymagających doprecyzowania organ odwoławczy ustalił minimalne parametry ekologiczne obiektów, umożliwiające pełnienie przez nie funkcji przejść dla właściwych grup zwierząt. W pkt III.9 GDOŚ określił, w jaki sposób dla różnych typów przejść należy ukształtować przestrzeń przeznaczoną do przemieszczania się zwierząt. W szczególności pkt III.9.b zawiera warunek, zgodnie z którym przejścia dla zwierząt zespolone z ciekim mają posiadać powierzchnie wyniesione ponad poziom wody wysokiej dla danego ciek. Warunek ten służy zapobieganiu sytuacji, w której dane przejście stałoby się trwale niedrożne dla przemieszczania się małych zwierząt z uwagi na zalewanie powierzchni tego przejścia. Należy również podkreślić, że wymiary minimalne: B=szerokość, H=wysokość określają wymiary prostokątnej powierzchni w przekroju poprzecznym przejścia, wolnej od przeszkód i w całości dostępnej dla zwierząt. W przypadku przejść dolnych zintegrowanych z ciekami wymiar H=wysokość mierzony jest od powierzchni półki lub strefy brzegowej wyniesionej ponad poziom wody średniej dla danego ciek, a nie od dna tego ciek.

W pkt IV niniejszej decyzji GDOŚ uchylił w całości punkt I.5 decyzji RDOŚ w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r. i określił wymagany zakres analizy porealizacyjnej. W ocenie organu odwoławczego należało doprecyzować terminy wykonania analizy w zakresie hałasu i drgań oraz przedłożenia jej właściwym organom, a także wskazać, które organy powinny analizę tę otrzymać. Ustalając dłuższy okres czasu na jej wykonanie i przedłożenie, GDOŚ wziął pod uwagę, że omawiana inwestycja na odcinku Choczewo – Elektrownia Jądrowa będzie

realizowana w powiązaniu z budową drogi krajowej na odcinku Lubiatowo – droga wojewódzka nr 213. Analiza w zakresie hałasu (pkt IV.1) i drgań (pkt IV.2) powinna uwzględniać możliwość kumulacji oddziaływań z tym przedsięwzięciem. Ponadto GDOŚ wskazał lokalizacje punktów pomiaru hałasu, które należy wziąć pod uwagę w ramach analizy, celem weryfikacji wyników modelowania akustycznego, zaprezentowanego w treści raportu. Natomiast lokalizacje punktów pomiarowych w przypadku oceny drgań mają odpowiadać miejscom, w których linia kolejowa przebiegać będzie najbliżej względem istniejącej zabudowy – w odległości mniejszej niż 25 m (pkt III.3). Odległość ta wynika z ustaleń zawartych w Polskiej Normie PN-B-02170:2016–12 – *Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki*, odnoszących się do typowego zasięgu występowania szkodliwych wibracji.

W pkt IV.3-IV.5 GDOŚ określił obowiązki dotyczące zakresu analizy porealizacyjnej w związku z oddziaływaniem przedsięwzięcia na przyrodę ożywioną. W opinii organu odwoławczego należało wprowadzić obowiązek kontroli udatności przesadzenia osobników wrzośca bagiennego (pkt IV.3). Stąd też wynika obowiązek przekazywania sprawozdań na temat kondycji zdrowotnej przesadzonych roślin oraz o podejmowanych przez nadzór przyrodniczy działaniach mających na celu optymalizację udatności przesadzenia roślin. W pkt IV.4 GDOŚ zreformował warunek dotyczący oceny funkcjonowania przejść dla zwierząt. Uszczegółowiona została metodyka tej oceny, a także określono częstotliwość prowadzenia obserwacji za pomocą wideopułapek. Dopuszczono również, jako dodatkowe metody, identyfikację odchodów oraz śladów żerowania, uszkodzeń roślin itp. Organ odwoławczy uszczegółowił także, co powinny zawierać wyniki analizy: listę gatunków zwierząt stwierdzonych na przejściu, strukturę gatunkową zwierząt, częstość użytkowania przejścia przez dany gatunek, stałość występowania gatunku na przejściu, a także interpretację wyników. W zreformowanym warunku zmniejszono także liczbę przejść, które zostaną objęte monitoringiem wykorzystywania przez płazy. W ocenie GDOŚ bezcelowe byłoby prowadzenie go na wszystkich projektowanych obiektach. Z tego względu w warunku wskazano, aby analizą zostały objęte trzy takie obiekty. Ich wyboru dokona specjalista herpetolog, biorąc pod uwagę lokalne uwarunkowania środowiskowe, tj. położenie względem obszarów migracji płazów. Z kolei w pkt IV.5 GDOŚ dookreślił terminy prowadzenia obserwacji udatności i trwałości nasadzeń zastępczych drzew i krzewów, a także wydłużył okres ich trwania (z 3 do 5 lat w stosunku do pkt I.5.4 decyzji RDOŚ w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r.). Celem prowadzenia obserwacji jest ocena skuteczności działań kompensacyjnych związanych z nasadzeniami drzew i krzewów. GDOŚ uwzględnił konieczność realizacji prac pod nadzorem specjalisty dendrologa oraz uszczegółowił zasady postępowania w przypadku stwierdzenia niskiej udatności nasadzeń.

Odnosząc się natomiast do zarzutów podniesionych w odwołaniach z 19 stycznia 2026 r., GDOŚ wyjaśnia, co następuje.

W nawiązaniu do przepisów art. 7, art. 7b, art. 8 § 1 i 2, art. 77 § 1 k.p.a. oraz art. 36, art. 79 ust. 1, art. 80 ust. 1 pkt 3, art. 81 ust. 1 u.o.o.ś. skarżący podnieśli szereg zastrzeżeń względem przebiegu postępowania prowadzonego w pierwszej instancji w niniejszej sprawie oraz względem decyzji RDOŚ w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r.

W ocenie GDOŚ odwołujący się słusznie zarzucili, że RDOŚ w Gdańsku nie odniósł się do uwag i wniosków złożonych przez nich w piśmie z 5 grudnia 2025 r. Zawiadomieniem z 26 listopada 2025 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.26.2024.ES/MR.32, RDOŚ w Gdańsku poinformował strony postępowania, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., o zakończeniu postępowania dowodowego i o możliwości wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego. Na str. 53 decyzji z 19 grudnia 2025 r. RDOŚ w Gdańsku wskazał, że „w wyznaczonym terminie strony postępowania nie złożyły dodatkowych uwag bądź wniosków”. Jest to jednak stwierdzenie nieprawdziwe, ponieważ nie uwzględnia pisma odwołujących się z 5 grudnia 2025 r.

Pismem z 9 grudnia 2025 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.26.2024.ES/MR.39, RDOŚ w Gdańsku wezwał [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] do uzupełnienia braku formalnego pisma z 5 grudnia 2025 r. o pełnomocnictwo udzielone adw. [REDAKTOWANE] oraz do wykazanie interesu prawnego w sprawie. Organ pierwszej instancji pominął jednak, że to adw. [REDAKTOWANE] był nadawcą pisma z 5 grudnia 2025 r. i skierował wezwania wyłącznie do [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE]. RDOŚ w Gdańsku naruszył tym samym art. 40 § 2 k.p.a., zgodnie z którym jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Co więcej, w wezwaniu tym RDOŚ w Gdańsku wyznaczył termin 30 dni na złożenie wyjaśnień, a pomimo tego już 19 grudnia 2025 r. wydał decyzję kończącą omawiane postępowanie, nie dając zatem skarżącym możliwości ich złożenia. RDOŚ w Gdańsku nie sprostął więc obowiązkowi zapewnienia stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a tym samym naruszył art. 10 § 1 k.p.a. w związku z art. 40 § 2 k.p.a. Naruszenie to nie miało jednak wpływu na wynik sprawy, na co wskazują przedstawione poniżej ustalenia.

Biorąc pod uwagę, że RDOŚ w Gdańsku nie odniósł się do uwag zawartych w piśmie [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] z 5 grudnia 2025 r., GDOŚ przedstawia własne stanowisko dotyczące podniesionych w nim zagadnień.

Istotę zarzutów skarżących (zawartych zarówno w piśmie z 5 grudnia 2025 r., jak i w odwołaniach z 19 stycznia 2026 r.) stanowi kwestia lokalizacji projektowanej linii kolejowej nr 230 względem należących do nich nieruchomości. Planowany przebieg inwestycji częściowo koliduje z nieruchomościami należącymi do odwołujących się, co – ich zdaniem – świadczy o naruszeniu ich słusznego interesu poprzez nieproporcjonalną ingerencję w prawo własności.

Kolizja linii kolejowej nr 230 z nieruchomościami i innymi dobrami materialnymi należącymi do mieszkańców tych terenów nie jest przesłanką przemawiającą przeciwko realizacji tej inwestycji. Jakkolwiek Rzeczpospolita Polska chroni własność i prawo dziedziczenia (art. 21 ust. 1 Konstytucji RP), to dopuszczalne jest wywłaszczenie dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem (art. 21 ust. 2 Konstytucji RP). Budowa linii kolejowej nr 230 stanowi inwestycję celu publicznego, o której mowa w art. 6 pkt 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2026 r. poz. 399, ze zm.). Przedsięwzięcie to jest bardzo istotne z punktu widzenia możliwości realizacji pierwszej polskiej elektrowni jądrowej w lokalizacji „Lubiatowo-Kopalino”. Inwestycja ta ma charakter ogólnospołeczny

i ogólnokrajowy, bowiem dotyczy i jest realizowana na potrzeby całego społeczeństwa i państwa. Linia kolejowa prowadząca do tej elektrowni będzie wykorzystywana do przewożenia materiałów i sprzętu budowlanego oraz do ruchu pasażerskiego, zarówno na etapie budowy, jak i późniejszej eksploatacji elektrowni. W tej sytuacji konieczność zajęcia części nieruchomości należących do odwołujących się oraz likwidacji zbiornika wodnego służącego do hodowli ryb nie narusza zatem prawa własności, o którym mowa w art. 21 ust. 1-2 oraz art. 64 ust. 1-3 Konstytucji RP. Nie jest też przesłanką do zaniechania realizacji inwestycji w zaprojektowanym kształcie.

Zagadnienia związane z wywłaszczeniem nieruchomości przeznaczonych pod inwestycje w zakresie linii kolejowych i wypłatą odszkodowań regulowane są na gruncie przepisów rozdziału 2b ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1234, ze zm.), dalej u.t.k. Art. 9y ust. 1 u.t.k. stanowi, że od podmiotu, na rzecz którego wydawana jest decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, przysługuje odszkodowanie dotychczasowym właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości, a także osobom, którym przysługiwało ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości w dniu, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stała się ostateczna. Ewentualne kwestie odszkodowawcze, wynikające z realizacji planowanego przedsięwzięcia, mogą być rozstrzygane w postępowaniach cywilnych, prowadzonych przed sądami powszechnymi.

Nietrafiony jest zarzut, że RDOŚ w Gdańsku nie opracował „alternatywnego sposobu zaprojektowania i realizacji przedsięwzięcia” (str. 3 odwołań z 19 stycznia 2026 r.). Jak podkreśla się w orzecznictwie sądów administracyjnych, organ administracji jest związany żądaniem strony zawartym we wniesionym podaniu (por. wyrok NSA z 3 marca 2009 r., sygn. akt: II OSK 272/08). Z powyższego wynika, że organ jest związany żądaniem inwestora zarówno co do rodzaju, charakterystyki oraz lokalizacji planowanej inwestycji opisanej w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i nie może samodzielnie modyfikować żądania w tym zakresie. Ustalenie zakresu przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określenie jego wariantów, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, należy do wyłącznych uprawnień podmiotu występującego o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Skoro zatem intencją inwestora była realizacja planowanego przedsięwzięcia w zaproponowanym w raporcie wariantcie W1, to ani RDOŚ w Gdańsku, ani GDOŚ nie byli uprawnieni do zmiany żądania PKP PLK S.A. zawartego we wniosku z 30 kwietnia 2024 r. Nie było zatem możliwe spełnienie głównego postulatu odwołujących się, tzn. „nałożenie na inwestora obowiązku lokalizacji pasa kolejowego możliwie jak najdalej od budynku mieszkalnego i stawu” (str. 3 pisma z 5 grudnia 2025 r. oraz str. 7 odwołań z 19 stycznia 2026 r.). Nie miało zatem miejsca naruszenie art. 81 ust. 1 u.o.o.ś.

Tym samym nie jest również możliwe spełnienie pozostałych postulatów skarżących dotyczących stawu karpiego, tj.: zapobiegania spływowi wód gruntowych z nasypu kolejowego, dostępu do stawu na całym jego obwodzie czy zachowania dotychczasowego sposobu odprowadzania wód ze stawu.

■■■■■ i ■■■■■ wniesli również o zagwarantowanie dotychczasowego dojazdu z drogi powiatowej nr 1447G do dz. ewid. nr 19 obręb Bychowo,

gmina Gniewino (tj. za pośrednictwem dz. ewid. nr 21 obręb Bychowo, gmina Gniewino). Odnosząc się do tej kwestii, GDOŚ wskazuje, że dz. ewid. nr 21 obręb Bychowo, gmina Gniewino została w całości objęta zakresem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla omawianej inwestycji. Nie można zatem zagwarantować, że dojazd do nieruchomości należących do skarżących będzie odbywał się w taki sposób, jak dotychczas. Zgodnie z § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225, ze zm.) do działek budowlanych oraz do budynków i urządzeń z nimi związanych należy zapewnić dojście i dojazd umożliwiające dostęp do drogi publicznej, odpowiednie do przeznaczenia i sposobu ich użytkowania oraz wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej, określonych w przepisach odrębnych. Jest to zatem kwestia nie mieszcząca się we właściwości rzeczowej organów wydających decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach.

Nie było również konieczne przeprowadzenie oględzin nieruchomości należących do skarżących, tj. dz. ewid. nr 19 i 22/3, obręb Bychowo, gmina Gniewino, celem wykazania okoliczności podniesionych w treści pisma z 5 grudnia 2025 r. Aktualny sposób zagospodarowania tych nieruchomości jest znany organowi odwoławczemu, zarówno na podstawie materiałów przedłożonych przez odwołujących się, danych zawartych w raporcie, jak i zdjęć z ortofotomapy (https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/lmgp_2.html). GDOŚ nie podważa stanowiska odwołujących się co do obecnego sposobu użytkowania tych nieruchomości, tzn. funkcjonowania zabudowy mieszkaniowej oraz prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na hodowli ryb i psów rasowych. Organ odwoławczy nie neguje, że realizacja inwestycji wiąże się z zajęciem części tych nieruchomości oraz z koniecznością likwidacji – przynajmniej częściowej – stawu hodowlanego. Kwestie te nie świadczą jednak o ryzyku znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko, a tym samym nie stanowią przesłanki do zaniechania realizacji inwestycji w zaprojektowanym kształcie.

██████████ i ██████████ wnieśli także o zainstalowanie rozwiązań technicznych, które będą służyć ograniczeniu negatywnego wpływu hałasu i drgań w związku z realizacją i eksploatacją projektowanej linii kolejowej. W odpowiedzi GDOŚ wskazuje, że w pkt II.5 i II.6 niniejszej decyzji określił warunki, które będą służyć minimalizacji tych oddziaływań na etapie budowy. W tym czasie intensywność hałasu i drgań będzie największa, choć krótkoterminowa, ponieważ występować będzie jedynie w okresie przechodzenia frontu robót w danym miejscu. Warunki te zobowiązują inwestora w szczególności do czasowego ograniczenia robót prowadzonych w sąsiedztwie zabudowań mieszkaniowych oraz do stosowania rozwiązań zmniejszających intensywność drgań podłoża.

W ocenie GDOŚ skala oddziaływania wibracyjnego związanego z eksploatacją linii kolejowej nr 230 będzie znacząco mniejsza niż na etapie jej budowy. Wynika to z wieloletnich doświadczeń polskich inżynierów budownictwa, które znalazły swój wyraz w ustaleniach zawartych w Polskiej Normie PN-B-02170:2016–12 – *Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki*. Autorzy normy odnieśli się do typowego zasięgu szkodliwych wibracji, występujących w związku z prowadzeniem różnego rodzaju działań

(str. 14): w obliczeniach projektowych budynku pominąć oddziaływanie drgań przekazywanych przez podłoże na budynek, jeżeli projektowany budynek będzie znajdował się w odległości większej niż:

- 25 m od osi toru kolejowego,
- 15 m od osi toru tramwajowego albo od osi najbliższego pasa drogi kołowej I kategorii lub ulicy przelotowej,
- 20 m od źródła drgań wywołanych pracami budowlanymi (wbijanie pali i ścianek szczelnych, wibromłoty itp.),
- 60 m od trasy poruszania się drogowych walców wibracyjnych.

W przypadku omawianej inwestycji oś toru kolejowego zlokalizowana będzie w odległości ok. 35 m od budynku należącego do odwołujących się (por. zał. 8.3.2 do raportu, arkusz 18). Tym samym budynek ten położony będzie poza strefą występowania drgań, które mogłyby naruszać jego konstrukcję. Nie było zatem konieczne zobowiązanie inwestora do zaprojektowania dodatkowych rozwiązań tłumiących drgania na odcinku linii kolejowej nr 230 przylegającym do nieruchomości skarżących.

Modelowanie akustyczne przeprowadzone w ramach sporządzania raportu nie wykazało przekroczenia standardów akustycznych dla budynku skarżących. Na krawędzi elewacji tego budynku prognozuje się wystąpienie hałasu o natężeniu 54,2 dB w porze dnia i 50,5 dB w porze nocy (zał. 7.4.1 do raportu, str. 5, receptor 83e). Natomiast na granicy terenu chronionego akustycznie prognozuje się wystąpienie hałasu o natężeniu 56,1 dB w porze dnia i 52,3 dB w porze nocy (zał. 7.4.1 do raportu, str. 11, receptor 83e'). Biorąc pod uwagę, że niepewność obliczeniowa dla tego rodzaju modelowania wynosi $\pm 3,0$ dB, nie należy spodziewać się przekroczenia dopuszczalnego poziomu dźwięku, który dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wynosi 61 dB dla pory dnia i 56 dB dla pory nocy. Nie było zatem niezbędne zaprojektowanie ekranów akustycznych lub absorberów przyszybowych na odcinku linii kolejowej nr 230 przylegającym do nieruchomości skarżących.

Na str. 3 odwołań z 19 stycznia 2026 r. skarżący wskazali, że w systemie odwodnienia należy zastosować rozwiązania: *które zapewnią, iż wody gruntowe spływające z nasypu kolejowego nie będą przedostawały się do stawu rybnego zlokalizowanego na działce nr 19 położonej w miejscowości Bychowo, Gmina Gniewino*. W ocenie GDOŚ tego rodzaju oczekiwanie jest nieuprawnione. W pierwszej kolejności należy wskazać, że działka ta, wraz ze zlokalizowanym na niej stawem, w części zostanie objęta miejscem realizacji przedsięwzięcia (por. zał. nr 2 do raportu, arkusze nr 31-32). Będzie to skutkować koniecznością jej wywłaszczenia w tej części oraz zmniejszenia powierzchni lub nawet likwidacji stawu rybnego. Tym samym nie będzie możliwości użytkowania tego stawu w dotychczasowy sposób.

Odwołujący się wskazali również na: *realną obawę spływania do stawu zanieczyszczonych wód opadowych bezpośrednio z nasypu kolejowego* (str. 7 odwołań z 19 stycznia 2026 r.). W opinii GDOŚ obawy te nie są uzasadnione. Z dostępnych opracowań branżowych, w szczególności:

- A. Olszowy i in., *Ekspertyza dotycząca wpływu linii kolejowych na zanieczyszczenie powierzchni ziemi*, SGS Eko-Projekt sp. z o.o. 2014;

- A. Kruk i in., *Analiza składu jakościowego wód opadowych i roztopowych pochodzących z obszaru kolejowego (aktualizacja)*, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. 2025;

wynika, że współcześnie eksploatowane linie kolejowe co do zasady nie stanowią źródła zanieczyszczeń gleby i wód na sąsiadujących z nimi obszarach. Na podstawie badań przeprowadzonych wzdłuż linii kolejowych w różnych częściach Polski ustalono, że zanieczyszczenia ropopochodne nie przekraczają dopuszczalnego stężenia (15 mg/l) w wodach opadowych i roztopowych pochodzących z terenów kolejowych. Natomiast zbyt wysokie stężenie zawiesiny ogólnej (powyżej 100 mg/l) notowane było w miejscach przypuszczalnie niesprawnego systemu odwodnienia i oddziaływania terenów sąsiednich (A. Kruk i in., *op. cit.*). Badania próbek gleby przeprowadzone wzdłuż linii kolejowych nr 2 i nr 6 jedynie w niektórych punktach wykazały przekroczenia dopuszczalnych zawartości węglowodorów ropopochodnych lub metali ciężkich (A. Olszowy i in., *op. cit.*). W celu uniknięcia negatywnego oddziaływania na środowisko kluczowa jest zatem budowa systemu odwodnienia i jego regularna konserwacja (co zostało uwzględnione w niniejszej decyzji). Stąd też GDOŚ podziela zawartą w raporcie (str. 111) konkluzję, że: *na etapie eksploatacji wpływ na środowisko wodne może wystąpić jedynie w przypadku nieprzewidzianych negatywnych zdarzeń o dużej skali związanych z kolejowym transportem towarowym, jak np. wyciek substancji szkodliwych w wyniku katastrofy lub awarii taboru kolejowego.*

Konkludując, fragment należącej do skarżących nieruchomości (ok. 1,2 ha) podlegać będzie wywłaszczeniu i przekazaniu na rzecz Skarbu Państwa w celu realizacji omawianej inwestycji. Natomiast odwołujący się w dalszym ciągu pozostaną we władaniu pozostałymi częściami dz. ewid. nr 19 i 22/3, obręb Bychowo, gmina Gniewino (ok. 1,8 ha), w granicach których nie dojdzie do przekroczenia standardów jakości środowiska.

W ocenie GDOŚ nie było konieczności zorganizowania rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 36 u.o.o.ś. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach co do zasady ma charakter gabinetowy, ponieważ charakter sprawy wymaga załatwienia jej w formie pisemnej. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana jest na piśmie i wymaga określenia warunków służących ochronie środowiska, a wynikających z treści zgromadzonej dokumentacji. Do ustalenia stanu faktycznego niezbędne jest przeprowadzenie dowodów z dokumentów, do których należą w szczególności: wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z załącznikami, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, pisma oraz rozstrzygnięcia wydane przez organy administracji, pisma wniesione przez pozostałe strony postępowania, a w postępowaniu drugoinstancyjnym – również treść odwołań. W celu zgromadzenia pełnego materiału dowodowego nie jest zatem niezbędne zorganizowanie rozprawy, ponieważ organy administracji mają obowiązek wydać rozstrzygnięcie na podstawie akt sprawy, w szczególności dokumentacji, o której mowa w art. 80 ust. 1 u.o.o.ś.

W ocenie GDOŚ trudno oczekiwać, że zorganizowanie rozprawy przyczyniłoby się do przyspieszenia lub uproszczenia postępowania bądź uzgodnienia interesów stron, o którym mowa w art. 89 § 1 i 2 k.p.a. Odwołujący się nie wyjaśnili, w jaki sposób mogłoby dojść do pogodzenia sprzecznych interesów stron, które zostały uwypuklone w trakcie postępowania

toczących się przed organami obu instancji. W omawianym przypadku nie było również konieczne przesłuchanie świadków, udział biegłych ani dokonanie oględzin. Rozpatrując wnioski w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, właściwy organ ocenia dowody o charakterze złożonych analiz, np. dotyczących emisji akustycznej lub emisji zanieczyszczeń do powietrza. Analizy takie zawiera w szczególności raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Pozostałe strony również mają możliwość zasięgnięcia opinii ekspertów kompetentnych do wykonywania tego rodzaju dokumentacji i przedstawienia ich organowi prowadzącemu sprawę. Przeprowadzenie rozprawy nie jest zatem niezbędne do wyjaśnienia przedmiotowej sprawy, bowiem wszystkie dowody, które strony mogłyby przedstawić na rozprawie, i tak należy przeanalizować w ramach postępowania gabinetowego. Tym samym organy pierwszej i drugiej instancji nie były zobowiązane do przeprowadzenia rozprawy administracyjnej w ramach niniejszego postępowania, w tym również rozprawy otwartej dla społeczeństwa.

Skarżący zarzucili również, że decyzja RDOŚ w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r. narusza art. 80 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś. W nawiązaniu do tej kwestii GDOŚ wyjaśnia, że przy wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy wziąć pod uwagę wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa. Uwagi i wnioski społeczeństwa współkształtują treść rozstrzygnięcia w takim stopniu, w jakim organ prowadzący postępowanie oceni je jako zasadne, czemu daje wyraz w uzasadnieniu decyzji, zgodnie z art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a u.o.o.ś. Znajduje to również potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych (por. wyroki: NSA z 18 kwietnia 2023 r., sygn. akt: III OSK 2101/21, WSA w Bydgoszczy z 23 czerwca 2021 r., sygn. akt: II SA/Bd 154/20). Obowiązek, którym mowa w art. 80 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś., nie oznacza jednak konieczności uwzględnienia i zrealizowania wniesionych uwag.

W trakcie postępowania z udziałem społeczeństwa na etapie pierwszej instancji wpłynęło jedno pismo osoby zgłaszającej uwagi i wnioski w stosunku do przedsięwzięcia. RDOŚ w Gdańsku odniósł się do treści tego pisma na str. 20-21 decyzji z 19 grudnia 2025 r. Organ pierwszej instancji uczynił to jednak w sposób nieprawidłowy, ponieważ w odniesieniu do części uwag wskazał, że: *wnioski ujęte w pkt. 1, 2, 3 i 6 będą przedmiotem analizy przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. na etapie opracowania wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, w którym zostanie ujęty rzeczywisty zakres zajętych nieruchomości na cele realizacji inwestycji kolejowej*. Taki sposób odniesienia się do uwag społeczeństwa narusza art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a u.o.o.ś., ponieważ organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest uprawniony do przerzucenia obowiązku określonego w tym przepisie na jakikolwiek inny podmiot. Z przepisu tego nie wynika, że organ ochrony środowiska może nie odnieść się do uwag i wniosków składanych przez społeczeństwo, których zrealizowanie wykracza poza jego właściwość. Wprost przeciwnie, biorąc pod uwagę art. 107 § 3 k.p.a. w związku z art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a u.o.o.ś., organ powinien był wyjaśnić społeczeństwu swoje stanowisko względem wniesionych uwag. Nawet jeżeli – jak wskazał RDOŚ w Gdańsku – kwestie podnoszone przez skarżących istotnie wykraczają poza przedmiot decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, powinno zostać to szczegółowo wyjaśnione w uzasadnieniu takiej decyzji. Naruszenie przez RDOŚ w Gdańsku art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a u.o.o.ś nie miało jednak wpływu na wynik sprawy, ponieważ przedmiot uwag,

o których mowa powyżej, rzeczywiście wykraczał poza właściwość organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W związku z zarzutami zawartymi w odwołaniach z 19 stycznia 2026 r., w niniejszym rozstrzygnięciu GDOŚ przedstawia własną ocenę uwag i wniosków złożonych przez społeczność w toku postępowania. W piśmie [REDAKTOWANE] z 11 listopada 2025 r., które wpłynęło w ramach udziału społeczności w postępowaniu, zostały poruszone następujące zagadnienia:

- utrata dostępu do drogi publicznej w związku z realizacją inwestycji;
- przesłanki wyłączenia nieruchomości sąsiadujących z inwestycją;
- hałas i drgania związane z budową i eksploatacją linii kolejowej, zacinienie terenu przez nasyp kolejowy.

Uwagi zawarte w piśmie [REDAKTOWANE] z 11 listopada 2025 r. dotyczą działek ewidencyjnych: 23/9, 23/10, 23/11, 23/12, 23/13, 23/14 (obecnie podzielona na działki: 23/30, 23/31), obręb Rybno, gmina Gniewino. Nieruchomości te położone są częściowo w granicach terenu realizacji inwestycji, stąd też po wydaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej ulegną podziałowi i częściowemu wyłączeniu. Zgodnie z art. 9t ust. 2 pkt 1 u.t.k., jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 9s ust. 3 u.t.k., została przejęta część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, PLK S.A. lub CPK nabywają, w drodze umowy, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa tę część nieruchomości. Zagadnienie to, podobnie jak omówiona wcześniej kwestia dostępu nieruchomości do drogi publicznej, wykracza zatem poza właściwość organów właściwych do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ewentualne kwestie odszkodowawcze, wynikające z realizacji planowanego przedsięwzięcia, mogą być rozstrzygane w postępowaniach cywilnych, prowadzonych przed sądami powszechnymi.

Modelowanie akustyczne przeprowadzone w ramach sporządzania raportu nie wykazało przekroczenia standardów akustycznych poza terenem realizacji przedsięwzięcia w granicach działek, o których mowa w piśmie [REDAKTOWANE] z 11 listopada 2025 r. Ponadto działki te nie są obecnie zabudowane, a tym samym nie podlegają ochronie przed hałasem. Z przepisów art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. wynika, że ochronie akustycznej nie podlegają wszystkie tereny przeznaczone w planie miejscowym pod realizację określonych funkcji (w tym zabudowy mieszkaniowej), ale tylko tereny faktycznie użytkowane zgodnie z takim przeznaczeniem. Nie było zatem niezbędne zaprojektowanie ekranów akustycznych lub absorberów przyszybowych na odcinku linii kolejowej nr 230 przylegającym do działek ewidencyjnych: 23/9, 23/10, 23/11, 23/12, 23/13, 23/30, 23/31, obręb Rybno, gmina Gniewino. Z tego samego względu nie jest również zasadne prowadzenie analizy, czy projektowany nasyp kolejowy spowoduje nadmierne zacinienie tych nieruchomości.

W toku postępowania wpłynęło również do GDOŚ pismo [REDAKTOWANE] z 31 lipca 2026 r., dotyczące kwestii oddziaływania przedsięwzięcia na fragment drzewostanu w sąsiedztwie Campingu Stilo. W odpowiedzi na powyższe GDOŚ wskazuje, że zagadnienie to nie dotyczy omawianego przedsięwzięcia, lecz podlega analizie w ramach postępowania

odwoławczego od decyzji RDOŚ w Gdańsku z 22 grudnia 2025 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.11.2024.AGH/AJM/MC.49, o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Zapewnienie dostępu kolejowego do elektrowni jądrowej Lubiatowo - Kopalino na odcinku elektrownia – Steknica” (znak sprawy prowadzonej przez GDOŚ: DOOŚ-WDŚI.420.2.2026.MD).

Przed wydaniem niniejszej decyzji organ drugiej instancji, zawiadomieniem z 25 sierpnia 2026 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.6.2026.KN.16, poinformował strony postępowania, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Przed wydaniem niniejszej decyzji strony postępowania nie złożyły żadnych uwag i wniosków.

██████████ i ██████████ wniosli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W ocenie GDOŚ w przedmiotowej sprawie nie zachodzą jednak okoliczności, o których mowa w art. 138 § 2 k.p.a. Nie budzi wątpliwości, że decyzja kasacyjna, o której mowa w przywołanym przepisie, stanowi rozstrzygnięcie o charakterze wyjątkowym, a organ odwoławczy powinien dążyć do wydania decyzji rozstrzygającej sprawę co do jej istoty. W tym zakresie GDOŚ podziela konkluzję zawartą w wyroku NSA z 6 września 2016 r., sygn. akt: II OSK 572/16, w którym Sąd wskazał, że: *organ odwoławczy uprawniony jest do skorzystania z regulacji art. 138 § 2 k.p.a. wtedy, kiedy organ I instancji nie wyjaśnił w ogóle sprawy lub istotnych jej okoliczności, a przeprowadzenie w tym zakresie uzupełniającego postępowania dowodowego przez organ odwoławczy wskazuje, że w swej istocie to organ odwoławczy musiałby sam przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w zakresie mogącym mieć bezpośredni wpływ na treść decyzji. Natomiast, jeżeli organ odwoławczy kwestionuje rozstrzygnięcie organu I instancji, lecz nie wskazuje na uchybienia w ustalonym stanie faktycznym sprawy i z tej przyczyny nie podnosi potrzeby przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego to wydaje decyzję reformatoryjną w rozumieniu art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a.*

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Uchylenie decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 *ab initio* k.p.a. będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do części sentencji oraz do punktów: I.2, I.3, I.5 decyzji RDOŚ w Gdańsku z 19 grudnia 2025 r.

Zgodnie z kolei z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu

pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Wobec powyższego GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 54 § 1 oraz art. 53 § 1 p.p.s.a. skargę należy wnieść, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;
- skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. adw. [REDACTED] – pełnomocnik [REDACTED]; adres do e-Doręczeń: [REDACTED]
2. [REDACTED] – pełnomocnik PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.; adres do e-Doręczeń: AE:PL-77314-51559-GDFIB-23
3. Waldemar Chejmanowski – pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad; adres do e-Doręczeń: [REDACTED]
4. pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku